

KOMMUNISTISK POLITIK

*KORT ELLER
LANG ROKADE*

HIP SOM HAP

*- DE ER BEGGE
KAPITALENS
MARIONETTER*

Nr. 16

8. årg.

2004

14. august -

27. august

Støttepris 12 kr.

TEMA: MILITÆRETS MAGT I USA

Atom-, tortur- og terrormagt - i kopi s. 2 ● Kort rokade med mange ben s. 3 ●
Hokus pokus: Regeringen har afskaffet fattigdom s. 4 ● Københavns ghettoer s. 5 ●
Farlig tysk model s. 6 ● Mærsk ramt af strejke i USA s. 8 ●
Danmarks navn tilsmudset i Irak s. 10 ● Mobilens genopstandelse s. 11 ●
Medicin en livsnødvendighed - for hvem? s. 12 ● Atomoprustning i Thule s. 14 ●
Er Sudan på vej mod at blive et nyt Irak? s. 16 ● Statskup i Amerika? s. 17 ●
Revolution? Ja tak men... s. 20 ● Debat s. 22 ● Arbejd længere - tjen mindre s. 24

Atom-, tortur- og terrormagt – i kopi

KOMMUNISTISK POLITIK

Den aftale, som den amerikanske udenrigsminister Colin Powell, den danske Per Stig Møller og den grønlandske vicelandsstyreformand Josef Motzfeldt underskrev i den sydgrønlandske bygd Igaliku den 6. august – på årsdagen for Hiroshima-bombningen – rummer skræmmende perspektiver.

Opgraderingen af Thule-radaren til at blive en del af det amerikanske såkaldte missilforsvarssystem og opgraderingen af 'forsvarsaftalen' fra 1951 til det 21. århundrede betyder to ting: At dansk (grønlandsk) territorium kan blive udgangspunkt for en atomangrebskrig, for rumkrig. Og at Danmark og Grønland har afskrevet sig politisk og militær suveræniteten og bundet sig til den aggressive amerikanske globale militærstrategi på lang sigt.

Sammen med radaren ved Fylingsdale i Storbritannien og tilsvarende anlæg i Alaska er Thuleradaren en afgørende del af USA's plan for verdensherredømme, baseret på militær overlegenhed (læs: atom- og rumvåben).

Ingen i verden tror på, at den amerikanske militærstrategi er defensiv. Angiveligt skal 'missilskjoldet' forsvare USA mod angreb fra 'slyngelstater' som Irak eller Nordkorea. Hvem der angriber hvem, har historien vist. Hverken Irak eller Korea har nogensinde angrebet USA.

'Missilskjoldet' er først og fremmest et led i USA's strategi for at forhindre konkurrerende stormagter i at nærme sig det amerikanske styrkeniveau. De egentlige potentielle fjender er Kina, Rusland og EU.

Rusland har åbent taget afstand fra Thule-aftalen. I en erklæring fra det russiske udenrigsministerium hedder det:

"USA har mere end én gang forsikret os om, at det fremtidige missilforsvarssystem ikke vil være rettet mod Rusland. Imidlertid giver selve den geografiske placering for radaren i Grønland os grund til at tro, at selv på dette stadie har USA's missilforsvar potentiale til at true Ruslands sikkerhed."

Fra Colin Powell, som ved sit Grønlandsbesøg understregede aftalens vigtighed for USA, lød der selvfølgelig andre toner. Han roste de danske og grønlandske 'partnere':

- Sammen vil vi imødegå de sikkerhedspolitiske udfordringer i det 21. århundrede, fra missilforsvar til internatio-

nal terrorisme, sagde Powell ifølge Ritzau, da de tre parter underskrev aftalen. Ifølge denne skal det amerikanske, danske og grønlandske flag blafre side om side over Thulebasen. De borgerlige medier omtaler aftalen som et skridt i retning af større selvstændighed for Grønland, et skridt væk fra dansk kolonialisme. Den udtrykker tværtimod begge landes underlæggelse under den ny amerikanske kolonialisme.

Dansk militær og dansk økonomi er bundet på hænder og fødder til den amerikanske globale strategi. I Afghanistan og Irak kæmper danske soldater for amerikanske interesser. Mærsk og våbenfabrikanterne scorer kassen. Thuleaftalen udtrykker den danske medvirken til gennemførelsen af USA's globale militære strategi – ligesom UK er en integreret del af denne.

Hæren udvikles som en imperialistisk slagstyrke. Derfor ser vi også en konflikt mellem den ny militæropfattelse med hensyn til tortur og behandling af krigsfanger og den gamle 'pæne' tolkning af Genève-aftaler og menneskerettighedskonventioner udspille sig i toppen af militæret, blandt 'ansvarlige' politikere og i de borgerlige medier.

Den danske imperialistiske hær bliver en hær af torturbøddler. Og Danmark bliver et mål for de afmægtiges terror, eller trusler om terror.

Under et lynbesøg i USA hos kollegaen Donald Rumsfeld sagde den danske krigsminister Søren Gade ved et pressemøde uden for Pentagon:

- Det er første gang, der har været en så højtlydt trussel henvendt direkte til Danmark. Vores efterretningsvæsen – både i militæret og i politiet – er i beredskab hele tiden. Vi må være årvågne i forhold til denne trussel på samme måde som USA.

Det Hvide Hus og Pentagon bruger 'terrortruslen' til at forvandle USA til en politistat – og til tøjløs aggression over hele verden.

De herskende i Danmark vil være med – hele vejen.

USA er verdens førende atom-, tortur- og terrormagt.

Og Danmark er en bastet og bundet, uselvstændig kopi, som adlyder *His Master's Voice*.

Redaktionen den 10. august 2004

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Ved Sønderport 18
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og fredag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 175 kr.

År (26 nr.) 300 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 20. august 2004

Kort rokade med mange ben

Med femten måneder til et tvunget folketingsvalg nåede Fogh med sin regeringsrokade at tilkende sine nye ministre en sikret ekstrapension. Hvor arbejdere priser sig glade ved at opnå lidt udvidede rettigheder, når prøvetiden typisk på tre måneder er overstået, så sikrer en minister sig med 12 måneder i sadlen typisk millioner af kroner ved den ekstra pension, der følger i kølvandet. Det er da et ben, der kan gnaves en del på, inden familien inviterer til "put i hul-fest".

Rokaden gav anledning til megen anden begejstring. Angrebsminister Anders Fogh har sat sit nye hold til den afgørende allerede påbegyndte valgkampsspurt. Det fik den sædvanlige pressebevågenhed, som i elektroniske og skrevne medier blev lanceret med brede tandpastasmil efter Hendes Majestæts personlige velsignelse. Det middelalderlige aftryk i gældende grundlov i form af kongehusets krav på at godkende enhver ændring af regeringen anskuelliggøres, når det nye kabinet træder ud på Amalienborgs brosten. De forberedte sjove kommentarer aflires af en i påklædning velfriseret regeringsleder, hvilket vækker almindelig moro blandt nye som gamle ministre samt i hele det fremmødte pressekorps.

Bevågenheden gav bonus og rykkede Galluptal. Fogh tog benene på nakkens og et ekstra stort skridt mod målstregen.

De konservative tog kegler: Connie tilbage på Borgen! – lød det om fru Hedegaard, der straks derefter fik prædikater som "regeringens redningskvinde" og "Danmarks første kvindelige statsminister". Konservativ Ungdom har allerede lavet *bølgen* og udnævnt hende til både kommende partiformand og statsminister.

Fogh Rasmussen valgte generelt at spille de feminine billedkort ud. I anledningen oprettede han et helt nyt ministerium: *Ministeriet for familie og forbrugeranliggender*, som blev betrådt af en *Kaptajn på et usikkert*

skib, Henriette Kjær, tidligere socialminister. Fogh scorer kegler på at imødekomme de bløde værdier her: Smiley-inspektørerne, forbrugerombudsmanden og rådgiverne i Forbrugernes Hus får deres helt egen politiske chef. Hvad får forbrugerne og familierne?

Fødevarerministeren Mariann Fischer Boel blev fyret og forfremmet på samme tid. Godsejeren fra Fyn – datter til ostekongen Marius Boel, som

opfandt skimmelosten Danablu – blev udnævnt til EU-kommissær. Hendes ansvarsområde i kommissionen afgøres 19. august. Skimmelostekongens datter lægger ikke skjul på, at hun holder af biler:

- *Som minister blev jeg kørt i Mercedes. Privat har jeg en Audi A6, som er en rigtig køremaskine*, udtaler Danmarks EU-kommissær til Søndagsavisen.

Dele af den såkaldte opposition gjorde over sommeren sit til at holde liv i regeringen. De regntunge sommermåneder havde tilsyneladende ikke slukket De Radikales tørstige trang til at profilere sig på bekostning af et eventuelt regeringsalternativ med Socialdemokratiet. Mens reformisternes

høvding var på ferie, benyttede det oprindelige husmandsparti til at anmelde sin uforbeholdne – men meget sympatiske – modstand mod 24 års-reglen om familiesammenføring. Marianne Jelved avlede en prompte reaktion fra flere fløje i Det Kongelige Socialdemokrati. Eks-høvdingen Svend Auken og eks-VS'eren Karen Jespersen begav sig straks ud i en polemik henholdsvis pro & kontra De Radikales prøveballon. Da 'arbejderpartiets' nye *store rorgænger* vendte hjem fra ferie, blev han af pressen straks konfronteret med skårene i den socialdemokratiske familie og det erklærede regeringsalternativ. Mogens Lykketoft, der med fjernelse af fip-skægget og lignende havde lavet sin egen lille sminkede rokade, nægtede at anerkende problemerne:

- *Der eksisterer ingen uoverensstemmelser. I Socialdemokratiet står vi fast på 24 års-reglen, og jeg kan ikke forestille mig, at De Radikale gør det til et problem for et fremtidigt regerings samarbejde.*

Tilbage står, at den nuværende borgerlige regering med dets danske folkelige støtteparti er fuldstændig enig med De Radikale og Socialdemokratiet om alle væsentlige afgørende spørgsmål. Her rejses ingen problemer ved fortsat dansk krigsdeltagelse i Irak, EU's kommende forfatnings undertrykkelse af dansk national suverænitet og fortsatte overgreb på arbejderklassens levevilkår og kollektive rettigheder.

Regeringsrokaden viser både ben og tænder. Monopolernes politiske figurer får benene at gnave på. Arbejderklassen betaler med øget skattebyrde, forringede løn- og arbejdstidsforhold og større brugerbetaling.

Nok så mange rokader og regeringsskift kan ikke redde de borgerlige eller reformistiske partier fra at skærpe modsætningerne til befolkningens interesse.

I den sidste ende er det monopolkapitalen og dens lakajer, der sættes skakmat.

Hokus pokus:**Regeringen har afskaffet fattigdommen**

Regeringen har indført begrebet "livsindkomst" med henblik på at skjule den tiltagende fattigdom samt polariseringen mellem de rigeste og den brede del af befolkningen

Regeringen har indført et nyt begreb *livsindkomst* som en ny metode til at beregne fattigdommen i Danmark. Begrebet *livsindkomst* er introduceret i en rapport, som regeringen har begået i juni måned.

Rapporten påstår, at der ikke er nogen reelt fattige mennesker i Danmark. Kun én promille af befolkningen tilhører lavindkomstgruppen i landet.

Rapporten kommer på baggrund af den megen debat om fattigdom i Danmark, rapporter om stadig flere, der

Det sociale skel mellem rige og fattige øges kraftigt

En femtedel af lavindkomstgruppen i landet har gennem de sidste 10 år fået 9.400 mere i løn, mens en femtedel, de højestlønnede, har fået 58.800 kr. mere i løn, altså 49.000 mere end de fattigste. Det fremgår af tal fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd fra januar. Hvad angår formuefordeling, så har den højtlønnede gruppe forøget sin formue med 250.000 kr. siden 1991, mens den lavtlønnede femtedel har måtte se sin bankkonto skrumpede ind og gælden vokse.

Med hensyn til pensionisterne har den rigeste femtedel forøget den disponible indkomst med 45.000 kr. til 193.000 kr. pr. år, mens den fattigste femtedel har fået 18.000 mere og nu i gennemsnit får 64.500 pr. år, og således 131.500 mindre end den rigeste femtedel. 14 % af de rigeste pensionister har en formue på mere end fire millioner.

roder i skraldespande for at finde til føden, debatten om de stadig flere, der må klare sig for de laveste ydelser, og om den hurtige polarisering i rige og fattige i det danske samfund.

Rapporten kan kun ses som et forsøg på at tilbagevise de fakta, der er fremlagt i utallige rapporter, avisartikler og sager hos de sociale myndigheder, der dokumenterer fattigdom, og et forsøg på at tilbagevise de aktuelle statistikker over den økonomiske polarisering i landet. Kendsgerningerne forsøges tilbagevist, ved at regeringens rapport bruger misvisende tal, ved at udelade store grupper af de fattigste i deres materialer og ikke mindst gennem at indføre begrebet *livsindkomst*, hvor fattigdommen ses over et helt liv. Begrebet betyder, at den enkelte persons og husstands levestandard og indtægt vurderes over et helt statistisk liv. Det sker ud fra devisen: *Det gør ikke noget, at du sulter i de næste tyve år, for i hele dit livsforløb har du statistisk haft mulighed for at få tilstrækkeligt mad, eller som de religiøse siger det, bryd dig ikke om helvedet på jorden, for du får steg i himlen.*

Regeringen argumenterer på følgende måde:

"Indkomsterne over et helt liv er mere lige fordelt end indkomsterne i et enkelt år, og næsten ingen har livsindkomster under 50 pct. eller 60 pct. af median(livs)indkomsten. I Danmark havde ca. 4,2 pct. af befolkningen, eller omkring 225.000 personer, en årlig disponibel indkomst under 50 pct. af medianindkomsten i 2002. Omkring 8,9 pct. af befolkningen, eller godt 470.000 personer, havde en disponibel indkomst under 60 pct. af medianindkomsten i 2002.

Indkomstmobiliteten i samfundet indebærer generelt, at indkomstforskellene opgjort på basis af anslåede livsindkomster er væsentligt mindre end de målte indkomstforskelle baseret på indkomsterne i et enkelt år. Det kan således groft anslås, at kun omkring 1 promille af befolkningen har en livsind-

komst, der er mindre end 50 pct. af median(livs)indkomsten for hele befolkningen. Tilsvarende skønnes med betydelig usikkerhed, at godt ½ pct. af befolkningen har en livsindkomst under 60 pct. af median(livs)indkomsten for hele befolkningen."

Hvad vil regeringen bruge *livsindkomst*-begrebet til? For det første ønsker den at skjule den hurtigt tiltagende fattigdom. Men det skal også skjules, at polariseringen mellem de allerrigeste og den brede befolkning hurtigt tager til. Men en væsentlig grund til at se den enkeltes sociale status over et spænd på et helt liv er, at regeringen på den måde kan argumentere for yderligere nedskæringer på en række områder. Der er jo allerede lagt op til indgreb mod blandt andet efterlønnen og folkepensionen, og andre områder står for skud. Således er der tale om, at SU'en til de studerende skal holde for, ved at en del af denne for fremtiden ydes som lån, der skal betales tilbage til staten.

60 ud af 100 danskere tilhører lavindkomstgruppen. 470.000 danskere er ifølge EU's definitioner i lavindkomstgruppen. Det betyder, at man har en indkomst på under 88.400 om året efter skat. Har man en indkomst på mellem 73.700 og 88.400, er man ifølge regeringen ikke socialt udsat og således heller ikke fattig. I rapporten

Forgyldes eller forgældes?

formuleres det således:

"I 2002 havde omkring 225.000 personer, svarende til ca. 4,2 pct. af befolkningen, en disponibel indkomst under 50 pct. af medianindkomsten i befolkningen, mens godt 470.000 personer, svarende til ca. 8,9 pct. af befolkningen, havde indkomster under 60 pct. af medianindkomsten."

73.700 kr. om året svarer til 6.142 kr. pr. md. til bolig, faste udgifter og mad, og 88.400 kr. om året svarer til 7.367 kr. pr. md. Tallene er beregnet ud fra indkomsterne for et par med to børn. Studerende under 25 år og visse andre grupper er udelukket af regeringens undersøgelser, som også af denne grund er ret misvisende.

Sammenligner vi regeringens tal for fattigdom med Rådet for Socialt Udsattes tal, ser vi, at hvor regeringen mener, at mellem 6.142 og 7.367 kr. pr. md. er nok til at opretholde en anstændig tilværelse, mener Rådet, at der skal minimum 10.000 kr. pr. md. til, for at en familie med to børn kan leve en socialt tilfredsstillende tilværelse uden at ryge under en fattigdomsgrænse.

Mange danskere er forgældede

Danskerne er blandt de suverænt mest forgældede i Europa. Det skriver Dagbladet Børsen. Danske familiers gæld er steget fra 150 procent af indkomsten i 1996 til 200 procent i 2003. Til sammenligning er gælden pr. familie i EU steget fra 90 procent i 1990 til 115 procent i 2004.

Den høje gældsætning foregår udpræget hos dem med mellemindkomster og lavere indkomster. De allerrigeste forøger tværtimod deres formuer.

Danskernes høje gældsætning gør familierne meget mere sårbare for ændringer i deres livssituation. Således kan arbejdsløshed, sygdom, og skilsmisse, ligesom konjunkturerne på finansmarkederne, prisen på olie, rentens stigning og andre udefra kommende omstændigheder være stenen, der vælter læsset.

Københavns ghettoer

Regeringens plan mod ghettoisering offentliggjort 25.5.04 karakteriserer bl.a. ghettodannelser med ordene: "...områder, hvor hovedparten af borgerne er arbejdsløse indvandrere og efterkommere, hvor der er mange sociale problemer, og hvor der stort set ikke er nogen kontakt til det omkringliggende samfund."

Tre af de otte boligområder, der er udpeget til akut indsats, ligger i Københavnsområdet:

Antallet af voksne på overførselsindkomst varierer fra 57% til 71% i Mjølnerparken, Akacieparken og Taastrupgaard, mens andelen af indvandrere og efterkommere varierer fra 73% til 92%.

Hovedpunkterne i regeringens plan handler om 1) ændring af anvisningsreglerne for boliger, dvs. de vil sortere mennesker med lav indtægt fra, 2) arbejdsmarkedsindsats, dvs. der skal mere gang tvangsaktiveringen, 3) kriminalitetsforebyggende indsats, dvs. mere overvågning og 4) indsats for at gøre områderne mere attraktive, dvs. boligernes værdi skal hæves.

I Mjølnerparken får det forskellige udtryk:

ad 1) *Formanden mener, at bestyrelsen skal kunne vælge, hvilke beboere de vil have boende i fremtidens Mjølnerpark.* Han gør meget for at indynde sig i borgerrepræsentationen og få del i forskellige bevillinger. Dvs. man køber sig til medløbere.

ad 2) *Der er nu endelig tilkendt førtidspension til Hassan.* Måske de tror, der kan lukkes munden på nogen på den måde. Det vil ikke blive tilfældet.

ad 3) *Ud af 400 sigtelser for vold og røveri er der kun rejst syv sigtelser mod unge fra Mjølnerparken. Brandvæsnet kører ikke mere selv ind i Mjølnerparken uden politieskorte.* Dvs. der foretages unødigt mange anholdelser, sådan at selv et almindeligt borgerligt værn opfattes fjendtligt.

ad 4) For to år siden fremkom beboere i bebyggelsen sammen med Kvarterløftet med en plan til en aktivitetspark. En plan, som dengang ikke have politikernes bevågenhed – men det har den nu. Overborgmesteren Jens Kramer Mikkelsen peger på DSB-grunden og mulighed for en bazar. Hele indsatsen skal organiseres som et partnerskab mellem kommunen, staten, private fonde, lokale virksomheder og ikke mindst beboerne selv.

For det første prøver Kramer Mikkelsen nu at bruge sagen i den kommende kommunalvalgkamp. For det andet er det kun kommunen, der er interesseret i en bazar; den vil lukke området helt af og i endnu højere grad gøre det til en ghetto. For det tredje er det 'Ynitivgruppen', der i mange år har arbejdet for at få en aktivitetspark på DSB-grunden, vel at mærke en aktivitetspark, der tilgodeser ALLE beboere i området uanset kulturel baggrund, køn, alder, religion eller pengepung. Vi er nørrebroere, og det er det, der binder os sammen. En aktivitetspark, der ikke skal styres af hverken af stat, kommune eller fonde, men af beboere, boligforeninger, foreninger og institutioner i området, det er målet.

GBe

Vi hejser flaget og siger tillykke til Hassan

Palæstinenser Hassan i Mjølnerparken har, efter en ihærdig indsats af bisidder Bent Johannesen, endelig fået tilkendt sin invalidepension.

Efter at dokumentationen for 25 sager er blevet afleveret til socialministeren, er disse sager nu ved at blive gennemgået med kritiske øjne. Det er ikke alene sager, hvor nøglepersonen lægekonsulent Jens Bang har været

involveret. Hele spørgsmålet om, hvad i alverden en lægekonsulent egentlig har at gøre i de sociale sager, er nu taget op til debat. Kravet er, at de læger og specialister, der udtaler sig om klienterne, gør det i et sprog, som en socialrådgiver kan forstå. Dermed overflødiggøres mellemlæddet lægekonsulent. Foreløbig er Jens Bang blevet fyret i Albertslund.

Farlig tysk model

Med trussel om udflagning går den tyske elektronik- og bilindustri i spidsen for at forlænge den ugentlige arbejdstid - uden lønkompensation! Der forventes en lavine af aftaler af den nye model.

Tyske koncerner, herunder bilindustrien, er lige nu i fuld gang med at gennemføre en ny farlig model for at fratage de tyske industriarbejdere deres kollektive rettigheder.

Det sker i form af historiske overenskomststrøvier og afpresning, hvis indhold er lønsækning og udvidet arbejdstid.

”Accepterer I ikke vore krav, gennemfører vi lukning af visse virksomheder.”

Der er god grund til, at arbejderne ikke på nogen måde føler, at det, der nu foregår, sker for at sikre arbejdspladser og beskæftigelsen. Men derimod har en klar fornemmelse af, at det, der skal sikres, er de tyske monopolars krav om maksimalprofit, og at det, der nu er sat i gang, er en livsfarlig historisk glidebane for de tyske arbejders rettigheder. Ja, for arbejderne i hele Europa.

De seneste påtvungne aftaler er blevet mødt med modstand i form af arbejds-

nedlæggelser og protestdemonstrationer, som har omfattet trafikblokade. Spontane aktioner fra arbejderne på gulvet, på trods af fagbossernes modstand. Protester, som har mere end svært ved at finde vej i de danske medier.

Kan kapitalen ikke få indført tilstrækkelig store minusoverenskomster, ”haben sie andere Methoden”, og her gør de brug af de tyske fagbosser og Socialdemokratiet, der støtter op om røverierne og udsalget af rettighederne ”i denne særlige vanskelige situation”, hvor de er ”åbne for ekstraordinære tiltag”.

Disse angreb forsøges solgt med, at de nu giver sikkerhed for tyske arbejdspladser.

Det er det modsatte, som sker, og med god grund. Usikkerheden øges og sættes i system af arbejdsgiverne. En lavine af historiske angreb er måske ved at blive udløst.

Blot måneder efter, at det tyske IG metal har indgået en elendig overenskomst for de tyske industriarbejdere, er de tyske monopoler med Siemens og Daimler/Crysler i spidsen nu gået over til nye angreb på samme overenskomst ved lokalt at stille historiske krav om skrotning af overenskomsten og indførelse af øget arbejdstid og lønsækning.

I det arbejdsløshedsplagede Tyskland har de påtvunget en række Siemensarbejdere en 40 timers arbejdsuge uden

lønkompensation. Midt i juli kom turen til arbejderne hos Daimler/Chrysler i Stuttgart. Fra 2007 mister arbejderne 500 millioner euro om året. Her var kravet: Acceptér direkte forringelser, herunder udvidet arbejdstid for nogle, eller vi kaster 6.000 ansatte på gaden og overfører produktionen til Sydafrika. Også hos Opel og Volkswagen er der nu krav om direkte forringelser.

Der er næppe tvivl om, at de tyske monopoler i deres jagt på maksimalprofit har udtænkt en ny generalplan, en model for undergravning af indgåede overenskomstaftaler. Kravet om direkte lønsækning og arbejdstidsudvidelse skal indføres i første omgang ud fra den enkelte virksomhed eller koncernsituation. Var det sket i form af et nyt samlet overenskomstkraft, arbejdsgiverne stod fast på for måneder siden, havde det mødt massiv modstand og arbejdskampe. Nej, lad os forsøge at gøre det nærværende for den enkelte. Din enkelte arbejdsplads er i fare, og så er de reelle muligheder for at undergrave de kollektive overenskomster og for direkte

20.000 arbejdere på Daimler, Stuttgart, nedlagde arbejdet i protest mod den "nye model"

sænkning langt større og omkostningerne i form af arbejdskamp mindre.

Der har de jo ret, og har stor ekspertise i del og hersk-politikken.

En sådan plan garneret med tårevædet tale om, at man her og nu må mødes gennem indførelse af en ekstraordinær "socialpagt" for at sikre arbejdspladsen mod lukning, skal bringe både fagboserne og Socialdemokratiet på banen og forsøge at inddæmme modstanden.

Hos Daimler i Stuttgart blev der i juli måned etableret en "social pagt", hvor angrebet blev garneret med en såkaldt "beskæftigelsesgaranti frem til 2012". Det tyske IG metal og lokale bedriftsråd sagde ja og blev mødt med pibekonzert og protester.

Efter indgåelsen udtalte koncernchefen ved Daimler i Stuttgart, at aftalen skulle have modelkarakter. Arbejdsmarkeds"ekspert" i Tyskland taler da også om, at noget helt nyt i tysk arbejdsmarkeds-politik har set dagens lys, og forudser en lavine af aftaler med indhold af lønsænkning og arbejdstidsudvidelse.

Gennemført ud fra devisen: Har kapitalen det godt, ender det i sidste ende med at smitte af på de ansatte.

Men først skal de ansatte gå gruellig meget igennem, senere bliver det bedre. Den gamle arbejdersang "Du får steg, kammerat ...ikke nu, men i himmelen" i en mere moderne form.

Også herhjemme har vi i sommeren hørt tale om, at de kollektive aftaler med deres usle mindstelønninger skulle være en hindring for beskæftigelsen.

Brian Mikkelsen taler om, at mindstelønningerne bør sættes ned. Han drømmer måske om amerikanske tilstande, hvor en reel afskaffelse af mindstelønnen sikrer "mobiliteten på arbejdsmarkedet", og hvor arbejdere er tvunget til at have flere job for overhovedet at kunne eksistere, med en samlet arbejdstid, som langt overstiger de 40 timer, som forsøges indført i Tyskland.

Den selvstændige modstand mod sådanne angreb kan ikke undgå at udvikle sig og tage form. Forud for den påtvungne Daimler'ske "socialpagt" nedlagde 20.000 arbejdere arbejdet ved Daimler i Stuttgart – og 5.000 i Bremen – og gik i demonstration.

Selvstændige aktioner mod sociale

"Socialkontor her kommer jeg!!"

forringelser fandt også sted i Tyskland i november måned, hvor der var organiseret en landsdemonstration med over 100.000 deltagere.

Der er ingen tvivl om, at nye sociale angreb og angreb på de kollektive rettigheder vil udløse og udvikle større modstand

I Tyskland er fagtoppene udmærket klar over farligheden af den selvstændige modstand, som udvikler sig på trods af dem, og har derfor også igennem nogen tid arbejdet med fagforeningsudelukkelse af to aktive arbejdere hos Daimler Chrysler i Wittingen.

Den tyske model er ikke noget helt nyt fænomen, men der er al mulig grund til at være på vagt over for denne model for angrebsbølge, som sagtens kan være under forberedelse i de andre EU-lande.

I Danmark har SAS påtvunget de ansatte løntilbagegang, og koncernchefen for Danfoss, Danmarks største industrikoncern, har tidligere været fremme i tv og forsøgt at sælge ideen om, at det i virkeligheden er en social foranstaltning at gennemføre forringelser for de ansatte af hensyn til konkurrenceevnen, og allersenest har vi hørt snak om sænkning af efterlønnen.

Men vi også i Danmark ser vi, at det ikke er let blot at fjerne generelle rettigheder som efterlønnen. Fjernes efterlønnen i ét hug, vil der rejse en storm af modstand af protester, uanset om man hedder Poul/Mogens eller Anders. Derfor må de raffinere deres undergravning af denne rettighed.

Nyt angreb på efterlønnen fra socialdemokrat

Danskere under 40 år skal ikke regne det for sikkert at kunne få efterløn, når de engang forlader arbejdsmarkedet.

Det mener socialdemokraten Helle Thorning-Schmidt, der udhvilet netop er vendt hjem fra ferie og derfor har haft god tid til at udspekulere denne spidsfindige plan. Hun vil have sin partitop til at se på efterlønnen med nye øjne:

- Efterlønnen bør komme dem til gode, som har slidt mest på arbejdsmarkedet i mange år. Hvis vi skal bevare velfærdssamfundet, må de yngre indstille sig på at skulle være på arbejdsmarkedet i flere år, udtaler hun til TV2 Nyhederne.

Som altid er det ved nedskæring og reducere af velfærdssamfundet, at vi bevarer det. Det må til hendes ros siges, at det er en befriende klar melding, der ikke lægger skjul på, hvilken form for alternativ en eventuel kommende socialdemokratisk regering udgør.

Samtidig er det en håndsrekning til den borgerlige regering, for hvem det ville være umuligt alene at foretage nedskæringer i efterlønnen. Når det bemærkelsesværdige forslag alligevel spilles på bordet, skyldes det, at Socialdemokratiet sammen med de borgerlige står skulder ved skulder med EU's topmøde i Lissabon år 2000, hvor statscheferne gav hinanden håndslag på at forøge arbejdstiden. De står i fællesskab med OECD og IMF, der begge anbefaler EU-landene at forøge arbejdstiden og forringe lønningerne – af hensyn til konkurrenceevnen.

De står heller ikke så fjernt fra de ufaglærtes forbund, der slev har meldt ud, at det er muligt at reducere retten til efterløn til de hårdest udsatte grupper.

Det vil være naivt at tro, at Helle Thorning-Schmidt kun fremkommer med de udtalelser som en prøveballon i sommervarmen. Det kan tænkes, at det i første omgang er at tage bestik af reaktionerne, men planen er at reducere for siden helt at afskaffe efterlønsordningen.

Mærsk ramt af strejke i USA

Mærsk undertrykker og nægter at anerkende fundamentale rettigheder for transportarbejdere, som nu har besluttet at tage strejkevåbenet i brug i havnene Miami og San Francisco

Mærsk terminaler i San Francisco og Miami er ramt af strejkende chauffører. Koncernen begår systematiske brud på faglige rettigheder, som eksempelvis når den nægter at forhandle løn med chaufførerne eller nægter dem forsamlings- og organisationsret.

Chaufførerne, som formelt er selvstændige, startede konflikten i starten af sidste måned i Miami, og den blev senere udvidet til San Francisco. Der har tillige været opræk til uro i Los Angeles. Koncernen forsøger at omdirigere containere til andre havne, hvilket i sig selv er en bekostelig affære. Mærsk vil ikke oplyse, hvilke økonomiske konsekvenser strejken har, men frygter, at konflikten vil brede sig til andre havne, hvilket vurderes til at kunne være en tikkende bombe under den normalt så velsmurte logistikmaskine.

Ron Carver fra transportarbejderforbundet *Teamsters'* havnegruppe betegner i klare vendinger, hvor kynisk den danske koncern fører sig frem også på det amerikanske kontinent:

- Mærsk er den mest aggressive koncern, vi kender, når det gælder forholdet til fagforeninger. Der er en lang række eksempler på chauffører, der har mistet deres job for Mærsk, fordi de har deltaget i fagligt arbejde.

Forbundet planlægger en høring i Miami for at sætte fokus på Mærsk rolle i sommerens konflikt.

Lance Compa, der er ekspert i menneskerettigheder og seniorlektor på Cornell Universitet, anklager også selskabet for mangel på respekt for faglige rettigheder:

- Nogle af Mærsk's amerikanske afdelinger demonstrerer et systematisk mønster af repressalier over for selvstændige chauffører, der ønsker at bruge deres forsamlingsret, ret til at organisere sig og deres ytringsfrihed, konkluderer Lance Compa. Mærsk selv henviser til, at den såkaldte

antitrustlov, der oprindeligt er vedtaget for at forhindre store koncerner i at aftale priser, også gælder for chaufførerne. Det anfægtes af Lance Compa:

- Mærsk gemmer sig bag juridiske detaljer for at fralægge sig ansvaret for at anerkende arbejdernes rettigheder. Mærsk og andre rederier er de reelle magtcentre i hav-

nene. De kunne øjeblikkeligt genetablere et forhandlingsforhold til chaufførerne. Intet i loven forhindrer Mærsk i at forhandle med den enhed, der har chaufføren ansat. Det, der mangler, er vilje og forpligtelse til at respektere arbejdernes rettigheder, udtaler Lance Compa til Fagbladet.

I 80'erne var chaufførerne ansat og organiseret i almindelige faglige organisationer, men arbejdsgiverne splittede fagforeningerne, hvorfor chaufførerne overgik til "selvstændige". Truckerne har i dag ry for selv at ville det "frie liv på landevejen", hvilket er en skrøne. Truckerne har indbyrdes en hård konkurrence, og havnenes forøgede ventetid med at levere containere reducerer antallet af ture, hvorfor indkomsten er reduceret væsentligt. Det er disse problemer, som chaufførerne kræver forhandling om.

Antallet af faglige sager er eksploderet

Antallet af fællesmøder på industriens område er mangedoblet fra 66 i 2001 til forventet 266 i år, mens antallet af mæglingmøder er steget fra 315 til forventet 466 i år. Et fællesmøde holdes, når en af parterne har brudt overenskomsten. For eksempel i forbindelse med en arbejdsnedlæggelse, men antallet af strejker er ikke steget de senere år, tværtimod. Det er arbejdsgiverne, der stadig hyppigere bryder overenskomsten. Billedet er det samme, når det gælder mæglingmøderne, som også er steget betragteligt i antal. Mæglingmøder holdes, når der er uenighed om for-

tolkningen af overenskomstens regler.

Forretningsfører i SiD's Industri-gruppe, Arne Sørensen, har undersøgt udviklingen de sidste tre år og vurderer, at årsagen til den eksplosive stigning skyldes, at industriens arbejdsgivere, der presser regler og arbejdsforhold til det yderste. Forretningsføreren, der også bærer titlen "kontorchef", mener, at der trods er noget forståeligt og naturligt ved arbejdsgivernes skærpede profithunger:

- Det er et billede på, at virksomhederne er presset økonomisk, fordi konkurrencen på eksportmarkederne er

blevet så meget hårdere. Man er blevet utrolig fokuseret på omkostningerne og vil kun betale det, der er strengt nødvendigt, undskylder Arne Sørensen og fortsætter med at udviske de regulære modsætningsforhold mellem arbejdsgivere og arbejdstagere:

- Industriens overenskomst er også en mere kompleks størrelse, end den var i "de gode, gamle dage". Det vil selvfølgelig føre til flere sager, men der er en tendens til mere juristeri. Vi kan godt slå længe om en detalje, der var fuldstændig enighed om, dengang overenskomsten blev forhandlet.

Fagbevægelsens pensionskasser scorer afkast på krig

Handels-, Transport- og Servicebranchens Pensionsforsikring A/S (HTS pension) investerer kapital i blandt andet det israelske firma Teva Pharmaceuticals, som er nært forbundet med besættelsen af Palæstina, og Halliburton, som er kraftigt engageret i Irakkrigen, og hvor Donald Rumsfeld i øvrigt har placeret en væsentlig del af sin kapital.

På pensionselskabets egen hjemmeside beskriver selskabet sig selv således:

"HTS pension er etableret i fællesskab mellem branchens fagforbund og arbejdsgiverforeninger for at varetage den arbejdsmarkedspensionsordning, der siden januar 1993 har været en del af overenskomsterne på området."

HTS Pension omfatter i dag 154.000 medlemmer ansat på mere end 10.000 virksomheder inden for handels-, transport- og servicesektoren. Det drejer sig blandt andet om buschauffører, sømænd, fiskere, hotel- og restaurationsansatte med mange flere.

Pensionsindbetalingerne udgjorde i 2003 1,9 mia. kr., og balancen var 8,7 mia. kr. ved udgangen af året.

Fagforeningen RBF København har opfordret HTS pension til at trække deres investeringer ud af disse selskaber og præcisere pensionskassens formålparagraf, så lignende investeringer fremover undgås.

- Hvorfor er der ikke en stivelse om politik og moral i forbindelse med vores pensionsinvesteringer? spørger fagforeningen venligt.

Ifølge repræsentanter fra bestyrelsen i RBF København reagerede ledelsen i HTS pension kraftigt på opfordringen:

- Det er helt klart en politisk varm kartoffel, som de ikke har megen lyst til at diskutere, udtaler repræsentanterne fra fagforeningen og oplyser, at de seneste forlydender tyder på, at HTS pension dog vil tage sagen op på næste møde.

Regeringen truer a-kasserne

Beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen (V), stiller sig positiv over for ideen om at fratage a-kasserne udbetalingen af dagpengene. Han har derved vendt et angreb til et provokerende modangreb, idet a-kasserne for et par uger siden kritiserede rådighedsreglerne for at være så stramme, at a-kasserne skulle bruge unødvendige mange ressourcer for at kontrollere, at den enkelte arbejdsløse står til rådighed.

I masser af situationer skal a-kasserne bruge adskillige timer på kontrol, selvom a-kassen på forhånd ved, at den ledige står på lovens grund, når det gælder om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Beskæftigelsesministeren synes tilsyneladende slet ikke, at han behøver at svare på kritikken, men har valgt at skyde med skarpt i modsat retning:

- Hvis a-kasserne synes, at det er for belastende at føre kontrol, så er der andre måder at udbetale arbejdsløshedsunderstøttelsen på. Vi er lydøre for, om andre skal administrere reglerne og udbetalingen, lyder ministerens

arrogante svar og henviser til Norge, hvor understøttelsen bliver udbetalt af det offentlige, og fortsætter:

- A-kasserne skal holde inde med at hyle over, at vi kontrollerer, om skatteydernes penge bruges bedst muligt. Det skal de, ellers vil vi overveje andre systemer.

Formanden for A-kassernes Samvirke, Morten Kaspersen, tager handsken op og fortsætter i ministerens egen retoriske udtryksmåde:

- Ministeren skyder sig selv i foden ved at true a-kasserne. Hvis han vil være med til at vælte regeringen, skal han bare fjerne udbetalingerne fra a-kasserne. Det tror jeg, hverken vælgerne eller a-kassernes medlemmer vil finde sig i. Vi vil såmænd blot hellere bruge kræfterne på at få medlemmer i arbejde, konstaterer Morten Kaspersen.

Et udvalg med repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter skal efter sommerferien komme med anbefalinger til en forenkling af systemet ved hjælp af IT og digitalisering.

-gri

SiD lukker sag

Med et gældsbevis på 225.000 kroner sætter fagforbundet SiD det sidste punktum i sagen om svindel med medlemskroner og dropper hermed at rejse erstatningssag mod Ole Iversen, der i sin tid hjalp nu afdøde SiD-gruppeformand Willy Strube med at svindle med forbundets medlemskroner.

Ole Iversen har givet udtryk for, at han er glad for, at sagen er ude af verden, selvom han ikke mener, at han er i stand til at indfri gælden.

Det er SiD udmærket klar over, hvorfor det igen er medlemmerne, der igen får den økonomiske abe.

Flere ledige trods opsving

På en enkelt måned steg arbejdsløsheden med 1.500 personer, på trods af at landets økonomer i omkring et halvt år har fastslået, at opsvinget har bidt sig fast. Det kommer blot ikke arbejderne til gode, hvilket blandt andet skyldes, at virksomheder rykker telt-pælene op og flytter udenlands.

Økonomerne fra Jyske og Danske Bank har læst i kaffegrumsen og fastholder, at opsvinget i løbet af et års tid vil reducere arbejdsløsheden med 10-15.000.

Siden regeringens tiltrædelse er den officielle arbejdsløshed vokset med omkring 50.000.

Underskud i ATP

ATP-direktør Lars Rohde oplyser, at ATP med 4,3 millioner ydere har været tvunget til at trække ekstra 2,4 milliarder kroner ud af regnskabet for at reservere dem til senere udbetaling. Det begrundes med, at udviklingen i levetiden går så stærkt, at ældre mænd og kvinder alene det seneste år har forlænget livet med tre måneder.

Direktøren maner derfor til fornuft blandt danskere, der opfordres til at forøge deres pensionsopsparinger. Samtidig erklærer han, at det går strygende for ATP, idet pensionselskabet med aktiespekulationer har forøget sine reserver til 39,3 milliarder kroner. I årets første halvår har ATP fået et overskud på 4,4 mia. kr.

Danmarks navn tilsmudses for altid i Irak

Af Carsten Kofoed, talsmand for Komiteen for et Frit Irak

En dansk efterretningsofficer og flere danske soldater mistænkes nu for at have mishandlet fanger i Irak. Efterretningsofficerens afhøringsmetoder skulle blandt andet gå ud på at nægte irakiske fanger noget at drikke og at lade dem indtage smertefulde stillinger gennem længere tid. Begge metoder har været anvendt af amerikanske soldater og fangevogtere mod fanger i Irak.

Kun dem, der naivt tror, at det danske forsvar består af uskyldige spejderdrenge eller ”humanitære” soldater, der blot er ude for at redde Danmark og resten af verden fra de ”onde terrorister”, kan være overraskede over, hvis også danske soldater er direkte involveret i tortur i Irak.

For at det danske forsvar har grundlæggende problemer, når det gælder tortur, sås med al ønskelig tydelighed, da oberstløjtnant og daværende chef for Prinsens Livregiment Poul Dahl i maj – midt under torturskandalerne fra Abu Ghraib-fængslet – offentligt stod frem og forsvarede tortur. Nu ser det ud til, at Poul Dahls ideer også trives ganske godt i den såkaldte Camp Eden i Irak. I

Danske forhørsmetoder kaster benzin på bålet i det ulovligt besatte Irak.

hvert fald har de afhøringsmetoder, som den nu hjemsendte danske efterretningsofficer har taget i brug, været for skrappe selv for nogle soldater dernede, der bestemt ikke hører til dem, der piber over ingenting.

Den såkaldte undersøgelse af efterretningsofficeren, som hæren nu selv har indledt, har kun propandamæssig værdi. Undersøgelsen vil enten frikende eller ”fjerne brodne kar” og herved

forsøge at yde førstehjælp til forsvarrets stadig mere betændte image, mens alting vil fortsætte, som det hidtil har gjort. For ”krigen mod terror”, som Danmark desværre deltager i med sin ”aktivistiske udenrigspolitik”, er netop terror og tortur. Det har krigen mod Irak vist mere end noget andet.

Men vigtigst af alt vil resultatet af undersøgelsen ikke få nogen konsekvenser for Danmarks fortsatte besæt-

I sikkerhedens tjeneste

Det er ikke alt, der af hensyn til nationens sikkerhed kommer til offentlighedens kendskab. Det ville slå skår i Danmarks demokratiske fernis, hvis landets egne versioner af Watergate blev rullet op. Tamilsagen, hvor alle sten skulle vendes og intet fejles ind under gulvtæppet, sluttede uden strafafsoning. Statsministerløgneren ”Unionen er stendød” er aldrig blevet genstand for en retsforfølgelse. Beskydningen af en stor folkemængde 18.maj 1992 har udløst talrige rapporter, men der er aldrig én, som er blevet stillet til ansvar for politistatsmetoderne.

Nu har den danske regering oven i sin forbryderiske krig mod det irakiske folk fået endnu en skamplet på sin samvittighed: Den danske hær benytter tortur over for den irakiske befolkning. En dansk officer med rang af kaptajn og andre soldater har ved afhøring af

Denne form for operation i felten, kaldes i Hærens Operative Kommando for ”sikring”

civilbefolkning benyttet torturmetoder. De ”beskyttede” – som Genève-konventionen omtaler de afhørte – er blevet anbragt i smertefulde, ydmygende stillinger, nægtet mad og drikke, og sidst har det vist sig, at de er blevet truet med kniv.

Kaptajnen tilkendegiver, hvad sandt

er, at ledelsen hele tiden har været informeret og bekendt med metoderne. Forsvarsministeren, hvis direktiver om umiddelbart at blive informeret om alt af den art er omgået eller arkiveret i egen skuffe, har følt sig nødsaget til at hjemkalde ledelsen for de udstationerede, som dog ikke er sat på anklagebænken.

telse af Irak. Hverken de groteske torturskandaler, andre landes tilbage-trækning fra Irak eller det faktum, at hele 92 procent af irakerne ser "befrielse" – inklusive de danske – som besættelse, har fået regeringen og dens socialdemokratiske og radikale besættelsess-tøtter til at vige fra det dybt absurde synspunkt, at de danske besættelses-tropper ene og alene er i Irak for at hjælpe irakerne og derfor ifølge en folketingsbeslutning fra juni skal blive der indtil i hvert fald december. Det er derfor meget svært at tro på en kursændring fra det danske folketings side.

Men det ville være yderst klædeligt, om de selv samme soldater, der indberettede efterretningsofficeren, stod frem som major Frank Grevil og viste moral ved at forlade den danske besættelsesstyrke i Irak. For uanset hvad de danske soldater selv mener, at de foretager sig i Irak, så har de intet som helst at gøre i et fremmed land. I Irak bekæmper de ikke bare et folks retfærdige kamp for sin befrielse, men de tilsmudser også – sammen med Fogh, Lykketoft og alle de andre besættelses-tilhængere på "Borgen" – Danmarks navn for altid.

3. august 2004

Efterfølgende er det fremkommet, at hæren ved uddannelse af forhørsledere instruerer i metoder, der består af tortur, og derved overtræder de internationale konventioner. Det forklares med, at det ikke er metoder, som de skal benytte, men det er for at forberede dem på, hvad de selv kan komme ud for ved eventuel tilfangetagelse.

Luften er tyk af løgne og fortællelser. Det eneste sikre er, at offentligheden kun har fået kendskab til toppen af isbjerget, og forsvarsministeren og regeringen vil gøre alt for at skjule resten, mens kendsgerningerne er, at Danmark i praksis er meldt ind i klubben af despotiske regimer.

Det må samtidigt konstateres, at det er op til det danske folk at kræve torturen og krigsforbrydelserne bragt til ophør ved tilbage-trækning af tropperne, da det kun er få og spagfærdige krigsmodstandere, der er repræsenteret i folketinget.

Mobilens genopstandelse

Det var naturligvis en indlysende fordel for firmaet at investere i fire *mobilos* til os, da vores opgaver og dermed fysiske tilstedeværelse lå spredt ud over den største del af Storkøbenhavn. Kunder, arbejdsledere og chefer kunne altid nå os. Vi havde kun fred i vores egen betalte pause, hvor vi slukkede for tyrannen.

Med *mobilos* fulgte adskillige muligheder for fastgørelse til eller i arbejdstøjet. De fleste valgte klippeordningen i bæltet, som måske også gav os mulighed for at identificere os med vores barndomshelte fra westernfilmene: Nu var vi også i stand til at trække fra hoften!

Klipsene havde dog den store ulempe, at de hurtigt blev slidt, hvorfor man i tide og utide tabte tyrannen. Jan havde i løbet af efteråret været så uheldig, at han én gang havde fået ny telefon, da den med tyngdekraftens hjælp havde ramt planetens skorpe tilstrækkelig mange gange til, at tyrannen til sidst tav og blev stedt til hvile. To andre gange havde den omtalte klips svigtet i så uheldige situationer, at tyrannen end ikke kunne spores, da vi færdedes de mest obskure og ensomme steder, hvor ingen kunne høre den ringe.

Jan var derfor kommet i fokus hos arbejdslederen, der i spøg – men med en underliggende tone af alvor – spurgte til, om han ikke kunne skaffe sig sine hælervarer fra andre kilder end fabrikkens.

Derfor var det en yderst alvorlig sag, da Jan kort efter mødetid den første vintermorgen, hvor der var landet adskillige decimeter snefald, meddelte teamet, at den nu var igen gal med tyrannen igen. Gartnerteamet var ankommet til vores plads for at rydde den for sne, hvorfor Jan havde flyttet rundt på vores ladbiler. I den forbindelse havde han tabt *mobilos*, så nu lå den i en af de mange snedynger ude på pladsen. Arbejdets tilrettelæggelse, hvilket betød tre kvarters hygge over

morgenkaffen, måtte vente. Teamets fire musketerer begav sig ud på pladsen bevæbnet med deres tyraner. Sagen var bøv: Den formastelige skurk skulle spores ved hjælp af dens egne afslørende ringetoner. Vi havde imidlertid undervurderet snedyngernes størrelse og kompakthed. Den lille satan lod sig ikke afsløre.

- *Der skal mere til at ta' røven på os, mente Kenneth og hentede fire skovle, som vi angreb dyngerne med - dog uden resultat.*

Således overvundet af tyrannens okkulte evner til at forsvinde, begav Jan sig ind til fastnettelefonen for at indvi den nærmeste overordnede om hans gentagne stunt. Med røret til øret, men uden at have opnået forbindelse, blev han afbrudt af Henning:

- *Det lykkedes sgu. Den er her.*

Henning havde ved et tilfælde fundet den formastelige. Stor jubel. Den euforiske stemning fik Henning til at fremkomme med en lille pinlig oplevelse under eftersøgningen:

- *Da vi i starten forsøger at finde tyrannen ved hjælp af opkald, befinder jeg migovre ved hegnet, hvor jeg i irritation går og snakker med din telefonsvarer: Ja, jeg ved sgu da godt, at du ikke kan komme til telefonen lige nu. Du behøver jo ikke at ligge i en snedrive for at drive den af, som du plejer. Uden jeg er opmærksom på det, er en flok funktionærer ved at passere på fortovet på den anden side af hegnet. Jeg går med mobilos på den modsatte side af hovedet, hvilket forklarer, hvorfor Johannesen fra Bedriftssundhedstjenesten afbryder min undersøgelse med følgende spørgsmål:*

- *Er der noget jeg kan hjælpe dig med, unge mand?*

- *Jeg kunne se på hende, at jeg var moden til en indlæggelse. Den "unge mand" gik jo og snakkede til en snedrive. Jeg opgav at forklare årsagen og undslog mig med et: Jeg klarer mig.*

Reno

Medicin en livsnødvendighed

Velkommen til Lundbeck

Industri og magtapparat

I medicinalindustrien er der, som andre steder, personsammenfald mellem politisk magtudøvelse og erhvervets interesser:

Erik Haunstrup Clemmensen. Novo-direktør i 1964; Realkreditrådets første formand; direktionsformand i Østifternes kreditforening; formand for det Konservative Folkeparti til 1974.

Claus Bræstrup. Administrerende direktør i Lundbeck fra 2003; sidder i bestyrelsen for Københavns universitet, Det Kgl. Danske Videnskaberne Selskab, Akademiet for de Tekniske Videnskaber og i 1985-92 i Statens Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd.

Jens Kristian Gøtrik. Medicinaldirektør for sundhedsstyrelsen, tidl. i Kræftens Bekæmpelse, mener, at "Sundhedsstyrelsens vejledning skal være præget af mange hensyn og ikke blot af de lægefaglige". Der skal med andre ord tages hensyn til, hvad der kan bevilliges penge til.

Morten Frank Pedersen. Public affairs direktør i GlaxoSmithKline Pharma A/S i Danmark fra april 2001. Morten Frank Pedersen har det overordnede ansvar for GlaxoSmithKlines kontakter til det politiske system (herunder sundhedsministeriet) og til Lægemiddelindustriforeningen. Før var han i Sundhedsministeriet. Fra 1997-2001 ministersekretær ansvarlig for planlægning af ministerens aktiviteter og kontakter til omverdenen og politisk rådgivning, pressekontakt og udvikling af Sundhedsministeriets hjemmeside. Fra 1994-96 fuldmægtig i ministeriet, bl.a. med ansvar for udvikling af indsatsen for sindslidende.

Lundbeck A/S har gennem de senere år tjent tykt på antidepressive piller (såkaldte lykkepiller) og er nu i gang med udviklingen af medicin mod demenssygdommen Alzheimers, en sygdom, der er i hastig vækst. De udvider konstant hovedsædet i Valby, hvor de nu udgør en hel by i bydelen. Det er således den eneste virksomhed i København, der har fået dispensation til at opkøbe en hel vej, Ottiliavej.

- og dets kompleks i Valby

Medicinalindustrien og al anden industri i den nuværende epoke har som sit første og fornemste mål at skabe profit til investorerne. Når det handler om produktion af medicin, støder vi hurtigt ind i den uløselige modsætning mellem profitten og befolkningens behov. For jo flere, der er syge, jo mere medicin bliver der solgt, og des bedre sundhed, des mindre medicin bliver der solgt. Novo Nordisk gav således et nettoudbytte til investorerne på 14,24 % i 2003, en stigning fra 8,84 % i 2000, mens antallet af dødsfald pga. sukkersyge steg fra 771 i 1985 til 1.433 i 2000 (desværre rækker dødsårsagsstatistikkerne ikke frem til i dag).

Opgaven for medicinalproducenterne bliver således at overbevise befolkningen om, at det drejer sig om at bruge den rigtige medicin for at holde sig sund og rask, samtidig med at konkurrenterne holdes ude af markedet. Det er især alle dem, der tilbyder sundhedsfremmende viden og behandling, som medicinalindustrien ikke tjener penge på.

Lægernes viden

Der ofres meget store summer på at få lægerne til at udskrive medicin. Sager om forskellige skattefrie tilskud, gevinster, rejser, middage, koncerter o.l. er der mange af, men det er blot toppen af isbjerget. Industrien har stor indflydelse på information, uddannelse og forskning. Der udgives mange pjecer og bøger af medicinalindustrien, som regel det enkleste materiale, der findes for patienter og pårørende og skrevet og anbefalet af diverse lægelige specialister. En del af de patientforeninger, der findes, betjener sig også af denne service. På medicinalfirmaernes hjemmesider findes der særlige patientforeninger og spørgemuligheder for dem, der har lige netop den sygdom, som kan kureres af et bestemt produkt.

En del af den videnskabelige uddannelse og forskning, der foregår, er købt og betalt af medicinalindustrien.

For nylig undervisningen i kæledyrshøjskolen udelukkende for foderfirma. I august 2002 blev forskere i British Medical Association finansiering giver større anbefalinger af sponsorer. Politiken om forskere, der før forsøgene offentliggjorde virkning sælges stadig for hele taget er Venstre-regjeringen, viden og forskning skal betales af erhvervslivet.

Det offentlige indtægter for sundhed

Pensum til lægestudiet er det er oven i købet samordet i en lang række lande. De udveksle viden og kommer over. Der er bare det grundlæggende.

Novo Nordisks aktionærer er begejstret over det stigende antal diabetikere kølvandet af McDonald og andre fastfoodkoncerner.

Med - for hvem?

by

kom det f.eks. frem at
vrs ernæring på Landbo-
varetages af et bestemt
2 konkluderede to danske
1 journal, at forskningsfi-
andsynlighed for positive
ns produkt. I juni skrev
er manipulerer med data,
øres. Hostemedicin uden
fra apotekerne osv. I det
geringens mål for uddan-
g, at så meget som muligt
vet.

sats

er stort og omfattende, og
dnet, så det er omtrent ens
et er jo godt, for så kan vi
munikere på tværs verden
ndlæggende problem med

uddannelsen, at den ikke inddrager
den lægevidenskabelige viden, der
er oparbejdet i de kulturer, hvor
lægevidenskaben er udviklet
gennem mange tusind år, i
Kina, Indien, Ægypten m.fl.

I det hele taget er det
danske sundhedssystem fokuse-
ret på behandlingen af sygdom og
ikke på forebyggelsen af sygdom. Helt
grelt står det til, når man kan gennemføre en
hjerteroperation, men ikke give den genoptræning,
der er nødvendig, for at patienten kan genoptage
en normalt liv.

Det gælder stort set alle de såkaldte folkesyg-
domme, at en alment forebyggende kostvejledning
ville kunne reducere antallet drastisk, herunder
astma-allergi, gigt, knogleskørhed, Alzheimers
(demens), sukkersyge, kræft og hjerte-kar-syg-
domme. Sund kost og motion burde jo være en
vigtig del af skoleskemaet.

Patentsystemet er med til at sørge for, at der kun
udvikles medicin, der kan tjenes penge på, samti-
dig med at patentet sørger for, at producenten har
enerådlig indflydelse på pris og mængde, der pro-
duceres, og hvor det sælges.

Lovgivningen sørger også for, at det er næsten
umuligt at give en fornuftig vejledning om brug af
diverse alternative behandlinger. Enten skal et
middel registreres som lægemiddel, og det er der
som sagt ingen, der har råd til, når det handler om
f.eks. brændenælder, eller også er det ulovligt at
beskrive virkningen som lægemiddel. Resultatet
er, at det bliver nærmest umuligt at skelne mellem
overtro og viden.

For tiden blomstrer et hav af alternative behand-
linger. Personaleafdelingerne i de store firmaer

drukner i henvendelser især fra
kvaksalvere. For at fremme dette pri-
vate initiativ overvejes det nu, at firma-
sundhedsordninger skal være momsfrie.
Der tages til gengæld ingen seriøse initiati-
ver for at skille skidt fra kanel i denne jungle
af tilbud.

Fordomme og fakta om medicin

*Medicin er årsagen til, at det er lykkedes
omtrent at udrydde forekomsten af mange syg-
domme, som tidligere var en plage.*

Især en del sygdomme, der kan bekæmpes
med penicillin, er ikke længere livstruende, men
når vi ser på listen over nye sygdomme, så er
der nok lige så mange livstruende sygdomme i
dag som for 100 år siden.

*Medicin medvirker til et bedre liv, mange gene-
rende symptomer kan dæmpes.*

Det er rigtigt, at vi kan dæmpe smerte- og
betændelsestilstande, men symptomerne er først
og fremmest faresignaler, der skal lyttes til,
således at den bagvedliggende sygdom kan
behandles.

*Før penicillin døde vi af betændelser, der i
dag betragtes som ufarlige.*

Desværre bliver der ofte brugt så meget peni-
cillin, så patienten enten ikke kan tåle det læng-
ere eller ikke reagerer på det, samtidig med at
der opstår nye penicillin-resistente bakterie-
stammer. Det resulterer bl.a. i, at nogen kommer
hjem fra hospitalet med en værre sygdom end
den, de blev indlagt med.

*Det er bedre at bruge det anerkendte lægesy-
stem end at ty til kvaksalvere.*

Mange af de behandlinger, der tilbydes i det
alternative sundhedssystem, er viden, der er
opsamlet af menneskeheden gennem tusinder af
års erfaringer.

*Videnskabeligt afprøvet medicin er bedre end
urter.*

Der er ingen, der har råd til at ofre de meget
store summer, det koster at afprøve den medicin-
ske virkning af urter, du kan plukke gratis i grøf-
tekanten. Det giver jo ingen indtjening senere,
som kan betale for testen.

io-
re-
de
e i
Do-
fo-
er

Atomoprustning i Thule

Af Ulla Røder

Atomvåben på dansk (grønlandsk) jord – besluttet på selveste Hiroshimadagen. Det er simpelthen forkasteligt.

Den uundgåelige aftale om Thuleradarens opgradering til USA's missilforsvarsplaner er nu i stand. Ligesom tilladelserne til Fylingdalesradaren, som kom i stand efter en højst ensidig og kritisabel proces, har beslutningen om opgradering af Thulebasens radar til USSPACECOM/NCA's rumkrigsprogram ikke været stort anderledes.

I England blev rapporter og konsultationer bestilt og styret af forsvarsministeriet Ministry of Defence (MOD) og leveret af regeringen til parlamentet i en form, der bevidst udelod vigtige oplysninger. Gad vist, hvor meget det vil vise

sig, at den danske regering har gemt for den danske befolkning. Jeg vil her reddegøre for i hvert fald de helt åbenlyse udeladelser, som jeg kender til lige nu.

Fylingdalesradaren – samme system

I den endelige rapport fra BDP og TuV Productservice om opgradering af Fylingdalesradaren taler man opgradering af computer og software i radaren og opsætning af en ekstra antenne til det militære *Global Position System* på toppen af pyramiden. Der nævnes at det eksisterende kommunikationssystem skal moderniseres, og man antyder, at der eventuelt vil blive tale om en hel udskiftning af denne kommunikationsdel. Der bliver endog foreslået - for ikke at skabe ændringer i miljøet - at give denne nye installation en farve, der er

mere neutral i forhold til de naturskønne omgivelser ude på North Yorkshires hede, der er en del af en nationalpark.

I rapporten, som MOD bestilte hos ovennævnte angiveligt uafhængige firma og en radarekspert, fremlægger disse helt uvildige eksperter deres konklusion, at opgraderingen ikke er så omfattende, at den behøver en anmeldelse af foreslået udvikling i området hos den lokale planlægningsautoritet North Yorkshire Moors National Park.

I rapporten nævnes ændringer til kommunikationssystemet, og et kort over basen afbilder her SATCOM-antennen overdækket af en af de karakteristiske mellemstore "golfbolde", men man har vist helt bekvemt glemt at indtegne den lille kuppel, der befinder sig ved siden af SATCOM-golfbolden og SATCOM-bygningen, nemlig MILSTAR-antennen.

De tre MILSTAR-satellitter er en integreret del sammen med SATCOM i det atomare angrebs-, kontrol-, og kommando-, kommunikationssystem med direkte kontakt til NSA/USSPACECOM i Colorado USA.

Derved er Fylingdales ikke blot en overvågningsstation, men en direkte integreret del af USA's strategiske angrebsplan, *Strategic Attack Plan*, og Storbritanniens *Strategic Defence Review*, samt en del af NATO's atomvåbenstrategi. En strategi, der direkte planlægger udvikling af en kapacitet til at bruge nye små præcise satellitstyrede atomvåben og på lidt længere sigt nye fusionsbomber, samt en lang række andre våbentyper, som kan studeres ved at søge under anti-satellitvåben og våbensystemer på FAS' webside. Dette system bruges til at bestille et atomvåbenangreb og til at kommunikeret til de hurtigudrykkende fælles tropper, hvor de end befinder sig på kloden.

Dansk territorium en del af atomangrebsplan

Hvad har det egentlig med opgraderingen af Thuleradaren at gøre?

Der er nogle spørgsmål, jeg synes bør rejses i den forbindelse. Er vores regering medvidende om MILSTAR-syste-

USA's langtidspan og Danmark

I 2005 skal ikke-spredningstraktaten på forhandlingsbordet igen.

USA's langtidspan (*The Long Range Plan of April 1998*) beskriver i detaljer de ændringer – politisk, traktatmæssigt og ifølge aftaler – der er nødvendige for at muliggøre USA og allieredes strategiske planer for fælles brug af tropper (*JOINT FORCE STRATEGY*). USA har allerede fået bevilninger igennem til store dele af denne plan, som, hvis alt går vel, fra 2005 til 2012 skulle sikre USA kontrollen og kommandoen i fremtiden over vitale strategisk vigtige dele af de militære rumprogrammer og satellitter.

Globale kampe kan jo heller ikke kæmpes af USA alene. Allierede til at samarbejde og i særdeleshed til at betale for begyndelsesfasen af dette kolossale projekt frem til år 2012-2020, hvorefter USA skulle have alt klar til at overtage den fulde kontrol og kommando over det rumbaserede militære isenkram og over allierede tropper ude i verden.

Dansk Industri, firmaer som f.eks. Terma Elektronik A/S, Mærsk, DISA og F.L. Smith sammen med Dan-

marks tekniske universiteter høster for tiden en masse roser for deres salg af viden og højteknologiske komponenter til USA's militære rumprogram under USA's langtidspan.

Desuden har regeringens accept af en opgradering af Thule-radaren også hjulpet bravt på planens gennemførelse, da missilforsvaret jo som sikkert bekendt udgør en lille del af den samlede Long Range Plan.

NATO's hurtigudrykkende tropper og en lang liste af materiel til elektronisk krigsførelse gør Danmarks militær totalt afhængigt af hele denne plan. Faktisk vil alle andre samarbejdspartnere i denne plan miste deres militære selvstændighed – som England for længst har måttet sande med hensyn til deres atomvåben og overvågningsanlæg. USA vil bogstaveligt talt komme til at sidde på kontakten til deres computere til styring af tropper og våben mod deres mål.

Fra Ulla Røders henvendelse til 'ansvarlige' - bl.a. Folketingets forsvarsudvalg, Udenrigspolitisk Nævn og ministerierne- juli 2004

met i Fylingsdales? Er der kommunikationsantennener, der skal moderniseres i forbindelse med Thuleradarens opgradering? Er der også et SATCOM- og et MILSTAR-anlæg på Thule, som vi ikke har hørt om? Eller vil der i forbindelse med Thuleradarens opgradering blive bygget en MILSATCOM, som det nye færdigmoderniserede anlæg vil blive kaldt ifølge planlægningskontorets tegninger og oplysninger fra våbenfabrikantens Lockheed Martins webside?

Hvis dette er tilfældet, hvilken andel og kontrol har dansk militær så hermed?

Ifølge de strategiske planer har kun NCA og USSTRATCOM kontrol og kommando over disse systemer. Alene Danmarks regerings godkendelse af at give Grønlands jord til missilforsvaret er en beslutning, som nu har "installeret" atomvåbensystemer på grønlandsk/dansk område. Atomvåbnene kan affyres ved hjælp af denne opgraderede radar. Ud fra antagelsen i almindelig lovgivning, at hæleren er lige så skyldig som tyven, må jeg antage, at Danmarks regering har gjort sig skyldig i, at Danmark nu er blevet en del af en strategiplan om at anvende atomvåben til direkte angreb. Ifølge de nye strategier er man gået bort fra den gamle afskrækkelsesteori, som vi har kendt, siden atomvåbnene holdt deres indtog i Hiroshima den 6. august 1945.

Det giver i hvert fald mig moralske opstød, at vi igen skal finansiere dette våbenkapløb. Det giver god grund til at se på udviklingen i et andet lys. Fremover vil atomvåbnene altså blive fuldstændigt kontrolleret fra NCA's supercomputere og programmer, der styrer satellitter, som til den tid også vil være moderniseret til at styre atomvåben affyret fra rummet og fra højteknologiske nye fly som Joint Strike Fighter og Euro Fighters.

Flex-skibe bygget i Danmark vil tage sig af en række andre opgaver i disse fælles operationer.

Dette giver mig anledning til at spørge vores regering, om vi, som jo også er med i Nato's atomvåbenstrategi, har fået indført et dansk atomvåbensystem eller andel heri af bagdøren på Thule? Hvem er ansvarlig for en sådan handling og kan stilles til ansvar? De såkaldte små atombomber er måske nok blevet mindre i størrelse, og den radioaktive grænseværdi er sat ned til 1-5 kilotons,

Protest foran Fylingsdales radaren

men disse våben er alligevel helt klart ulovlige og udviklet i strid med alle traktater. Tænk, at vi på Hiroshimadagen skal have en sådan meddelelse.

Grønlænderne vildledt

Det er en skændsel og en hån mod befolkningen. Deltagere i en sådan planlægning får mig til at overveje at indklage de ansvarlige for den internationale krigsforbryderdomstol for forbrydelse mod menneskeheden.

Planlægning af den slags ulovlige handlinger til skade for menneskeheden er en forbrydelse klart defineret i international lov som Nürnbergprincipperne og yderligere stadfæstet med indførelsen af den Internationale Krigsforbryderdomstol i Haag.

Planlægning er lige så ulovlig som udførelse af selve handlingen.

Disse våben vil ødelægge byer, dræbe i flæng i miles omkreds og sprede radioaktivitet over større områder. Det skræksscenario, der er tale om, er, at ikke en, men et større antal af disse atombomber sættes ind mod underjordiske mål i bebyggede områder – angiveligt for at bekæmpe terrorister og deres masseødelægges våben ifølge USA's egen propaganda.

Jeg mener at grønlænderne er blevet totalt vildledt. Hvis de tror, de bliver rigere af at have Thulebasen, og at denne aftale har noget med miljøet at gøre ud over at skade samme, så går sandheden nok snart op for dem

Disse planer bør stoppes. Folk kan ikke være tjent med at skulle have fremtiden truet af atomvåben. Enhver fortsat udvikling og produktion øger risikoen

for, at terrorister får materialer til at producere deres egne små atombomber.

Alle dele til militært brug og kontrol af vores rum og satellitprogrammer såsom MILSTAR burde forbydes. Hvis USA vil påstå også at forsvare kommercielle interesser her på jorden og i rummet, gøres dette bedst ved ikke at muliggøre udviklingen af teknologi, der kan bruges til angreb i og fra det ydre rum.

Med hensyn til den forøgede fare for angreb på såvel Thule som Fylingsdalesradaren af terrorister eller andre stater, der skulle ønske disse installationer elimineret, med hensyn til den reelle sikkerhed på disse baser, vil jeg blot henvise til Greenpeaces aktion på basen i Menwith Hill for nogle år tilbage og til min egen lille indtrængen på Fylingsdalesbasen ved MILSTAR-antennen sammen med en kollega i Trident Ploughshares i 2003. (Jeg blev forresten på bedste udemokratiske vis dømt uden selv at være tilstede under retssagen for denne lille aktion. Gad vist, om jeg var uønsket. Jeg glæder mig til at høre, hvad min straf herfor bliver en dag, når jeg en dag er kommet igennem den ventende retssag for min aktion mod RAF Leuchars krigsflå).

I dag kan jeg kun ønske Grønland tillykke med at have indført atomvåben i en tid, hvor atomvåbenstaterne har forpligtet sig til atomvåbennedrustning under ikke-spredningstraktaten (NPT), som jo skal forhandles næste forår.

Jeg håber I får store fordele heraf, men ærlig talt så tror jeg, I er blevet tørret godt og grundigt – som sædvanlig. I behøver ikke tænke på jeres efterkommere. De kommer ikke til som jer at skulle gå gennem årelange retssager om kompensation, når de ender at stå med kolde fødder ude i sneen. For der bliver nok ikke mange efterkommere med den fremtid, vi kan vente os. Men I kan trøste jer med, at vi atomvåbenmodstandere i hvert fald vil gøre vores for at sabotere disse planer. Jeg håber, I vil hjælpe hermed, de af jer, som trods alt stadig har fornuften i behold.

August 2003

Artiklen er forkortet af Kommunistisk Politik. Den kan i sin fulde længde læses på nettet her

<http://www.arnehansen.net/040808Ulla.o.thuleaftale.htm>

Er Sudan på vej mod at blive et nyt Irak?

Af Carsten Kofoed, talsmand for Komiteen for et Frit Irak

Mørke skyer har trukket sig sammen over Sudan og dets 38 millioner indbyggere. Som følge af den væbnede konflikt i landets vestlige provins Darfur vedtog FN's Sikkerhedsråd den 30. juli efter stort amerikansk pres resolution 1556, der pålægger Sudans regering inden for 30 dage at løse krisen i Darfur, hvor oprørsgrupper bekæmper regeringen i Khartoum. Gør Sudan ikke det, kan sanktioner komme på tale, og bag det hele høres "humanitær indgriben". Den Arabiske Liga har derimod afvist FN-resolutionen og bedt Vesten om at blande sig udenom. I folketinget er der allerede et flertal for danske tropper til Sudan, hvis bare FN godkender det.

Både Annan og Powell har været i Sudan og betegnet situationen i Darfur som "etnisk udrensning" med mere end 50.000 dræbte og over en million mennesker på flugt. Sudan afviser snakken om etnisk udrensning og tallene som vildt overdrevne og siger, at den 17 måneder lange konflikt har kostet omtrent 5000 mennesker livet.

Darfur-konfliktens indhold og baggrund

Den materielle basis for Darfur-konflikten består i den store økonomiske og sociale tilbagestående, som Darfur-provinsen lider under, hvilket den sudanesiske regering også anerkender. Og det er præcis denne elendighed, som USA af blandt andet økonomiske interesser, Darfurs olie og uran, er i færd med at udnytte gennem de to oprørsbevægelser i Darfur, Sudan Liberation Movement/Army (SLM/A) og Justice and Equality Movement (JEM), der i den aktuelle situation direkte har opfordret til udenlandsk intervention.

USA's involvering i Sudan er ikke af ny dato. Under den såkaldt kolde krig hjalp Sudan for eksempel USA med at træne hellige krigere til Afghanistan, som var under sovjetisk besættelse. Og siden midten af 1990'erne har amerikanerne støttet eksempelvis John Garangs Sudan People's Liberation Army, der i syd fører krig mod regeringen i Khartoum.

Men hverken borgerkrigen, de sank-

tioner, som Clintons USA pålagde Sudan i 1997 efter beskyldninger om sudanesiske støtte til international terrorisme, eller aggressionen i 1998 har kunnet vælte general Omar Al-Bashirs erklæret islamiske styre, der kom til magten ved et militærkup i 1989 og trods amerikansk pres støttede Irak i Den Første Golfkrig.

Så USA ændrede taktik i forhold til Sudan i løbet af 2000. Til stokken kom guleroden. Beskeden fra Washington til Khartoum var: Hvis I er flinke mod os, er vi også flinke mod jer.

Det var toner, som Sudans regering kunne lide at høre, og fredsforhandlinger mellem nord og syd kom under direkte amerikansk kontrol via den såkaldte Sudan Peace Act fra 2001. Men i dette klima af åbne amerikanske krav og Khartoums given efter for disse så ledere for ikke-arabiske stammer i Darfur i februar 2003 deres snit til at udnytte en svækket regering og indlede et oprør i provinsen for at få en større del af Sudans samlede økonomiske kage.

De fik støtte fra USA, der ikke var tilfreds med, at Sudans indrømmelser til USA på visse punkter ikke førte til total underkastelse, og begyndte militære raids rundt om i provinsen. I begyndelsen af juli blev lederen af de arabiske stammer i Darfur, en lokal dommer og en bankdirektør bortført. Regeringen reagerede ved at foretage luftangreb og støtte den famøse Janjawid-milits, der består af unge, fattige arabere. Og siden er det eskaleret.

Det er dog helt sikkert, at uden USA's kraftige indblanding havde konflikten i Darfur aldrig fået det omfang, som den nu har fået. Men hvorfor er USA så interesseret i Sudan?

Olie igen

Man behøver blot gå seks år tilbage, til Congo i 1998, hvor USA massivt støttede Rwandas angreb på Kabilas Congo for at opnå kontrol med dette kæmpe lands ressourcer – en krig, der kostede over 3,5 millioner congolesere livet – for at se, at Powells og Annans bekymringer intet har at gøre med

befolkningen i Darfur. Det, der bekymrer USA og dets lyseblå internationale redskab, er, hvordan man kan bemægtige sig Sudans olie, der i rigt mål også er blevet fundet i Darfur – foruden uran.

For siden 1999 har Sudan, som har lavet store våbenaftaler med både Rusland og Kina, ikke bare været selvforsynende med olie, men faktisk også eksporteret den. I 2005 forventes olieindtægterne at beløbe sig til 2 milliarder dollars. Men det mest interessante her er, at den klart største importør af sudanesiske olie er det land, som USA har udråbt til sin værste rival i fremtiden, Kina. Som i Afghanistan og Irak, hvor USA's egentlige formål med aggressionerne var at afskære sine imperialistiske konkurrenter fra direkte adgang til olie, er det samme også tilfældet i Sudan.

Det af den britiske kolonimagt mishandlede Sudan har med sit olieboom fået mulighed for en bedre fremtid ved at frigøre sig fra imperialisternes økonomiske kvælertag gennem for eksempel IMF. Det vil imperialisterne forhindre, for de er ikke interesseret i, at Sudan med et areal på cirka 60 gange Danmarks størrelse og med en befolkning, der langt overvejende er særdeles negativt indstillet til USA og Vestens imperiale drømme, vokser op i området som en regional stormagt à la Irak i 1970'erne. Darfur kan være optakten til en amerikansk ledet oliekrig mod Sudan, forklædt som "humanitær intervention" og fremprovokeret af USA selv.

USA's indblanding og trusler om sanktioner og krig mod Sudan må fordømmes på det skarpeste. Kun sudanenserne selv kan finde holdbare løsninger på problemerne i deres eget land. Imperialister, fingrene væk fra Sudan!

Statskup i Amerika?

af Michel Chossudovsky

I USA planlægges et militært statskup i forbindelse med den højeste grad af terrorvarsling – Rød Alarm. Præsidentvalget til november kan blive suspenderet eller udsat. Under alle omstændigheder er militariseringen af det civile USA en løbende proces, siger den canadiske professor og fredsaktivist Michel Chossudovsky.

Baseret på såkaldt "troværdige" rapporter har Homeland Security (sikkerheds-) minister Tom Ridge advaret om, at Osama bin Laden nu er i færd med at "planlægge at ødelægge præsidentvalget i november". Et storstilet angreb på amerikansk jord siges at være under planlægning af Al Qaeda under valgkampen:

"... Troværdige rapporter indikerer, at Al Qaeda går videre med dets planer om at udføre et storstilet angreb i de Forenede Stater i et forsøg på at forstyrre vores demokratiske proces ... Dette er nøgtern information om dem, der ønsker at skade os ... Men hver dag styrker vi vores nations sikkerhed. " (Citeret hos AP, 8. juli 2004)

"Mulige mål" indbefatter det demokratiske landskonvent i juli og det republikanske konvent i New York i august.

Blot få dage før Tom Ridges opsigtsvækkende bekendtgørelse bekræftede en talsmand for Northern Commands

hovedkvarter på Patterson Air Force Base i Colorado, at Nordkommandoen (der har mandat til at forsvare Fædrelandet) var "i højt alarmberedskab" og fortsatte den (rutinemæssige) afpatruljering af jetjagere over storbyerne og udstationering af tropper på nøglelokalteter. (*Atlanta Journal and Constitution*, 3. juli 2004)

Aflysning eller udsættelse af valgene

Denne nye terroradvarsel fra Sikkerhedsministeriet – for ikke at tale om den varslede militære overvågning – har skabt en atmosfære af usikkerhed omkring præsidentvalget i november. Samtidig er udsættelsen af valget blevet et emne i store nyhedskanaler, inklusive CNN, i kølvandet på offentliggørelsen af et brev fra direktøren for Valgkommissionen (EAC) til ministeren for Fædrelandets Sikkerhed Tom Ridge, der opfordrer til, at der udstikkes "retningslinjer" til aflysning eller udsættelse af valget i tilfælde af et terrorangreb.

Juridiske procedurer i forbindelse med aflysning/flytning af valgene er på foranledning af sikkerhedsminister Tom Ridge ved at blive undersøgt af justitsdepartementets kontor for juridisk lovgivning, der undersøger de juridiske og forfatningsmæssige implikationer. (*Washington Post* 14. juli 2004)

Det militære og efterretningsmæssige apparat, der arbejder for Sikkerhedsministeriet og Federal Emergency Management Authority (FEMA), står umiskendeligt bag denne proces, der peger i retning af det utænkelige: muligheden for et statskup i Amerika.

Samtidig bliver spørgsmålet om aflysningen/flytningen af valget fremstillet for offentligheden som et rent teknisk spørgsmål, som et middel til "beskyttelse af demokratiet" i tilfælde af terrorangreb. CNN har bedt folk om "at stemme" på dets webside om, hvorvidt valget bør skulle afholdes i tilfælde af et terrorangreb. Det lyder alt sammen meget demokratisk.

Terrorisme: "Ulven kommer"! Hvem er ulven?

Terroralarm-niveauet er blevet øget til orange (højt varsel) fem gange siden 11. september 2001. Der har været adskillige andre terroradvarsler, siden "farvekode"-varslingssystemet første gang blev etableret i kølvandet på 11/9.

Der er imidlertid vidnesbyrd fra politikilder, hvoraf det fremgår, at i det mindst to af disse fem højtprofilerede orange terrorvarslinger efter 11/9 var fabrikerede (7. februar 2003 og 21. december 2003).

Der er også rigeligt med vidnesbyrd om, at Al Qaeda er et produkt af det amerikanske efterretningsapparat, og at terrornetværket støttes af Bush-administrationen.

Den seneste bekendtgørelse fra Sikkerhedsministeriet udviser alle symptomerne på endnu en fabrikeret rapport om et forestående angreb fra en opdigtet "ydre fjende". Det er ikke blot rigeligt dokumenteret, at Al Qaeda er et CIA-sponsoreret "efterretningsaktiv", men desinformation om terrorangrebene hidrører fra amerikanske efterretningstjenester.

Detaljer om den politimæssige/efterretningsmæssige baggrund for minister Tom Ridges terrorvarsel i juli er ikke blevet lagt frem. Amerikanske embedsmænd har sagt, at de "ikke har specifikt kendskab til, hvor, hvornår eller hvordan et sådant angreb vil finde sted, men CIA, FBI og andre agenturer siges at 'arbejde aktivt på at erhverve sig denne viden'."

Rød Alarm og nødret

Muligheden af en rød terroralarm er igen og igen blevet varslet siden 11. september 2001 med henblik på at skabe en offentlig opinion landet over til støtte for en sådan nødsituation, hvis og når den kommer. Terrorvarslingerne er blevet en del af Amerikas dagligdag:

"På ethvert trusselniveau [gul, orange, rød] gennemfører statsinstitutioner og statsapparatets grene et modsvarende sæt 'Beskyttelsesforanstalt-

ninger' for yderligere at formindske sårbarheden eller øge evnen til at svare igen i en periode med forhøjet beredskab" (FEMA's hjemmeside).

Understøttet af en spærreild af mediepropaganda har disse terrorvarslinger skabt en atmosfære af frygt og intimidering, en vent og acceptér-holdning, en falsk normalitet. Amerikanske borgere bildes ind, at en militær løsning er påkrævet for at beskytte demokratiet.

Med andre ord: Muligheden af et forestående angreb på USA fra denne 'fjende udenfor' er blevet accepteret af den amerikanske offentlighed, og denne stiltiende accept har beredt scenen for iværksættelse af det 'højeste trusselsniveau' – Rød Alarm (*code red alert*).

Hvad den amerikanske offentlighed ikke er klar over, er, at Rød Alarm suspenderer den civile regering og udløser en hel stribe nødforanstaltninger. De svarer til et statskup. (Selvom statskuppet i grunden på mange områder allerede er gennemført med antiterrorlovgivningen efter 11/9 og valgsvindelen i 2000, der anbragte George W. Bush i Det hvide Hus).

Forberedelse af Rød Alarm

Sikkerhedsministeriet (DHS) har faktisk overvejet et Rød Alarm-scenarie med Al Qaeda som påskud i mere end

et år. I maj 2003 gennemførte DHS en større 'anti-terror-øvelse' med kodenavnet TOPOFF 2.

Ifølge Federal Emergency Management Authority (FEMA) vil en Rød Alarm skabe betingelser for en suspension ("midlertidig", siger man) af den civile regerings normale funktioner, hvilket indebærer aflysning eller udsættelse af føderale og statslige valg.

Ifølge FEMA vil Rød Alarm betyde:

Forøgelse eller omdirigering af personale til at tage sig af behovene i kritiske situationer; udkommandering af personel til at imødegå terrortruslen og mobilisering af specialuddannede grupper eller ressourcer; overvågning, omdirigering eller begrænsning af transportsystemer; og lukning af offentlige institutioner og regeringsfaciliteter, der ikke er kritisk nødvendige for fortsættelsen af de afgørende operationer, især offentlig sikkerhed. (FEMA's hjemmeside)

Nordkommandoen vil tage over. Adskillige af den civile administrations funktioner vil blive suspenderet, andre formentlig overført til militær jurisdiktion. Mere generelt vil proceduren stoppe kontorer, erhverv, skoler, offentlige tjenesteydelser, transport etc.

En hemmelig "skyggeregering"

under den klassificerede "Plan for Fortsættelse af Operationer" blev installeret den 11. september 2001. **Kendt internt som "Fortsættelse af Regering" eller COG vil den hemmelige skyggeregering træde i funktion i tilfælde af Rød Alarm og placere nøglepersonel på hemmelige lokaliteter.**

Rød Alarm vil ifølge FEMA også udelukke og undertrykke enhver form for offentlig forsamling eller borgerprotester, der sætter et spørgsmålstegn ved legitimiteten af nødforanstaltningerne og etableringen af en politistat. Nødret-sautoriteterne vil også udøve nøje censur af medieerne og vil utvivlsomt lamme de alternative nyhedsmedier på internettet.

Rød Alarm vil udløse det "civile" Homeland Emergency Response System (Fædrelandets Akutberedskabssystem). Sidstnævnte er allerede på plads, inklusive Sikkerhedsministeriets Ready Gov-instruktioner, Big Brother Citizen Corps – for ikke at tale om USA on Watch eller Neighborhood Watch-programmet, der har mandat til at 'identificere og rapportere mistænkelig aktivitet i nabolag' over hele Amerika.

Militærets rolle

Hvad med det militære engagement i en Rød Alarm-nødsituation?

Teoretisk forhindrer The Posse Comitatus Act fra 1878 militæret i at intervenere i civile politimæssige og juridiske funktioner.

I praksis er **Posse Comitatus Act** død.

Den eksisterende lovgivning, der er arvet efter Clinton-administrationen, for ikke at tale om Patriot Acts I og II, som kom efter 11. september 2001, "udvisker grænsen mellem de militære og civile roller", **den tillader militæret at intervenere i juridiske og politimæssige aktiviteter, selv når der ikke foreligger en nødsituation.**

Lovgivningen fra 1995 tillod militæret at intervenere i tilfælde af en national nødsituation (f.eks. et terroristangreb). Clintons Defense Authorization Act (DAA) fra 1999 udvidede disse beføjelser ved at indføre en "undtagelse" til Posse Comitatus-loven, der tillader militæret at blive involveret i civile anliggender, "uanset om der foreligger en nødsituation".

Med andre ord havde lovgivningen i

BOGCAFE OKTOBER GALLERI

Åbningsreception på Bryggen

Lørdag den 4. september

Kl. 13 - ca. 18

Egilsgade 24, kld.
2300 København S

Nu åbner Foreningen Oktobers nye flotte butik på Bryggen
– med bogcafe, galleri og forlag.

Kom og se den - Alle er velkomne til receptionen.

Udstilling med billeder af Jørgen Buch, Evelyn Mittmann og Ib Spang Olsen
Musik – Forfriskninger – Fest

Ca. 100 meter fra Havnefronten på Bryggen og ca. 200 meter fra Island Brygge
Metrostation. Buslinjer 12, 13, 33, 34, 40

Butikken Ved Sønderport 18 flyttes og er lukket fra den 15. august.

Clinton-æraen allerede lagt det juridiske og ideologiske fundament for "krigen mod terror".

Patriot-lovene

I fortsættelsen har Bush-administrationens Patriot-love lagt grunden til en politistat. Ned til de mindste detaljer går den meget længere med at iscenesætte scenen for militariseringen af civile institutioner.

De forskellige paragraffer deri er meget detaljerede og præcise. USA PATRIOT ACT fra 2001 med titlen "Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001" såvel som "Domestic Security Enhancement Act of 2003" (PATRIOT ACT II) skaber betingelserne for militariseringen af domstols- og politifunktioner.

Selv under en fungerende civil regering har PATRIOT-lovene allerede indført adskillige træk af retlig krigstilstand. I hvilken udstrækning de bringes i anvendelse, er op til de militære myndigheder.

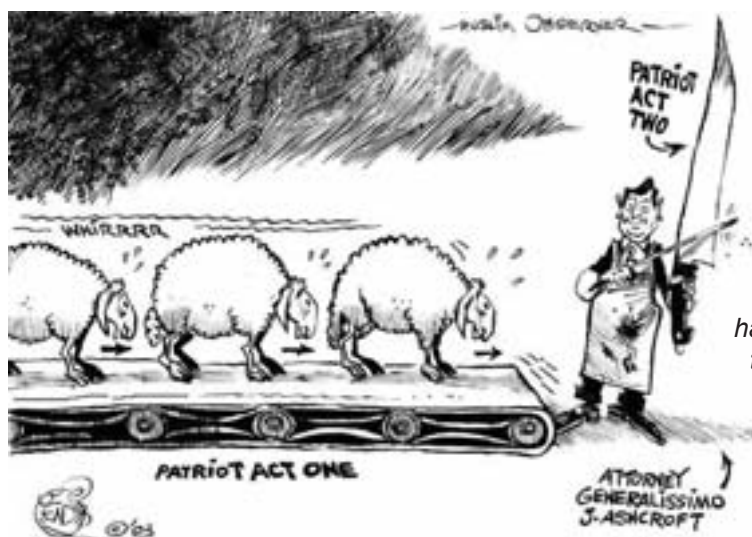
PATRIOT ACT II fra 2003 går meget længere med hensyn til udvidelse og forøgelse af 'Big Brother- funktioner' for kontrol og overvågning af folk. Den udvider beføjelserne til overvågning i stort omfang, tillader regeringsadgang til personlige bankkonti, til information på hjemmecomputere, til telefonaflytning, til kreditkortkonti etc.

Nordkommandoen (Northcom)

Nordkommandoen (The Northern Command, Northcom), med base på Peterson Air Force Base i Chicago, blev oprettet i april 2002 specifikt i sammenhæng med den forebyggende krig mod terror.

Oprettelsen af Northcom er i overensstemmelse med den faktiske annullering af Posse Comitatus-loven. Faktisk blev oprettelsen af stillingen som leder af den hjemlige forsvarskommando ('Homeland Defense Command') "i tilfælde af et terrorangreb på amerikansk jord" allerede forberedt tidligt i 1999 af Clintons forsvarsminister William Cohen.

Efter Bush-administrationens beslutning om at danne Northcom beordrede Det Hvide Hus justitsministeriets jurister til 'at gennemgå Posse Comitatus-

Patriotlovene har lagt grunden til en politistat

loven i lyset af nye sikkerhedsbehov i krigen mod terror'. Loven af 1878 sagdes at 'begrænse militærets evne til at deltage i lovudøvelsen på amerikansk grund i væsentlig grad'. (National Journal, Government Record, 22. juli 2002)

Nordkommandoens rolle defineres i Pentagons "Joint Doctrine for Homeland Security" (JP-26). Det er en drejebog til forsvar af fædrelandet. Selv i tilfælde af, at fjenden er opdigtet, og dette er kendt på højeste niveau i de militære efterretningsorganer, kan et militært statskup blive operationsdygtigt i kraft af de detaljerede kommandobestemmelser af militær og sikkerhedsmæssig karakter, som dette dokument indeholder.

Ifølge Frank Morales 'er vi tilskuere til et scenarie, hvor militæret tager magten i Amerika.' Og Nordkommandoen er den centrale militære enhed i denne magtovertagelse og militariseringen af de civile institutioner.

Northcom Command Mission omfatter en række 'ikke-militære funktioner', indbefattet 'krisestyring' og 'støtte til det civile USA', hvad der indebærer 'militær støtte til føderale, statslige og lokale myndigheder i tilfælde af et terrorangreb; forberedelse til, forhindring af, afskrækkelse fra, forebyggelse af, forsvar imod og svar på trusler og aggression rettet mod amerikansk territorium, suveræniteten, landets befolkning og infrastruktur; ligeledes krisestyring, konsekvensstyring og øvrig civil støtte.'

Northcoms "kommandostruktur" vil blive aktiveret i tilfælde af rød terroralarm. Men Northcom har i overensstemmelse med paragrafferne i DAA-loven fra 1999 en terroralarm, et angreb eller en krigslignende situ-

ation for at gribe ind i landets civile forhold.

Den alvorligste krise i Amerikas historie

Amerika står på tærsklen til den mest alvorlige krise i sin historie.

Et terror-angreb fra Al Qaeda er under overvejelse som 'udløsermekanisme' til iværksættelse af et statskup.

Om det vil blive gennemført, er en anden sag. Bush-administrationens erklæringer om muligheden af Rød Alarm må ikke desto mindre tages alvorligt.

De terrorvarslinger og "terror-begivenheder", der er blevet annonceret af DHS (Sikkerhedsministeriet), er et led i en desinformationskampagne, der gennemføres af CIA, Pentagon, udenrigsministeriet og DHS.

Amerikansk efterretningsvæsen er ikke kun indblandet i falske terrorvarslinger; det udgør også en fast baggrund for terrorgrupperne og forsyner dem med hemmelig støtte.

Medie-desinformation

Et statskup, der suspenderer civile institutioner, er ikke kun under overvejelse, det er blevet et emne for tv-stationerne; det diskuteres åbent som en 'løsning' til 'beskyttelse af amerikansk demokrati', der siges at være truet af islamiske terrorister.

Konsekvenserne af Rød Alarm bagatelliseres. Via medie-desinformation forberedes borgerne og vænnes gradvist til det utænkelige.

Denne igangværende militarisering af Amerika er ikke blot et republikansk

Terror er givtigt for udløsning af "nyttige kriser"

projekt. 'Krig mod terror' står på begge partiers dagsorden. Alle amerikanske regeringer siden Jimmy Carter har støttet de islamiske brigader og brugt dem i hemmelige efterretningsoperationer.

'Udløsning af civile tab'

I 1962 gik en hemmelig plan med titlen 'Operation Northwood' ind for bevidst at udløse civile tab for at retfærdiggøre invasion af Cuba:

"Vi kunne sprænge et skib i luften i Guantanamo-bugten og give Cuba skylden." "Vi kunne udvikle en kommunistisk cubansk terrorkampagne i Miami-regionen, i andre byer i Florida og selv i Washington." "Tablister i amerikanske dagblade ville være med til at udløse en bølge af national harme."

Både "krigen mod terror" og den indenrigske krig imod terrorisme er ud fra et militært planlægnings synspunkt konsistente med Operation Northwoods logik. Dræbte civile bruges som 'påskud til krig', til at fremdrive offentlig støtte til militær intervention.

Sikkerhedsminister Tom Ridge vender igen og igen tilbage til et "nyt 11/9-angreb", som er under overvejelse; Al Qaeda, bliver vi fortalt, forbereder

"... et storstilet angreb i de Forenede Stater i et forsøg på at ødelægge vores

demokratiske proces."

Hvad vi ikke får at vide, er, at Al Qaeda er et produkt af CIA, og at Al Qaeda fortsat er et amerikansk sponsoreret efterretnings-aktiv.

'Nyttig krise'

Antagelserne og retorikken bag Homeland Security er ikke noget nyt. De er et ekko af en tidligere erklæring af David Rockefeller til FN's Business Council i 1994:

"Vi står foran en global forvandling. Alt, hvad vi har brug for, er den rette større krise, og nationerne vil acceptere Den Nye Verdensorden."

Eller med Zbigniew Brzezinskis ord i hans

bog *'The Grand Chessboard'*:

"... det kan blive vanskeligere at skabe konsensus (i Amerika) om udenrigspolitikken, bortset fra under en virkelig massiv og bredt opfattet direkte ydre trussel."

Det er værd at nævne, at Zbigniew Brzezinski, der var national sikkerhedsrådgiver under præsident Jimmy Carter, var en af nøglearkitekterne bag de islamiske brigader, der blev skabt af CIA i forbindelse med angrebene i den sovjetiske Afghanistankrig (1979-1989).

Tættere på i dag har general Franks, CENTCOM-generalen, der stod i spidsen for den militære kampagne mod Irak, i et interview i oktober 2003 peget på betydningen af, hvad han kaldte en 'massiv tabs-producerende begivenhed'.

Franks identificerer med kynisk præcision nøjagtig det DHS-scenarie, hvor igennem militært herredømme kan etableres i Amerika ved i lighed med Operation Northwood at bruge civile tab som udløsermekanisme:

"En terroristisk, massiv tabs-producerende begivenhed (vil finde sted) et eller andet sted i den vestlige verden – det kan være i USA – der foranlediger vor befolkning til at sætte spørgsmålstegn ved vor egen forfatning og at begynde at militarisere vort land for at undgå en gentagelse af en ny masse-

tabsvoldende begivenhed." (Min udhævning, MC)

General Franks' udtalelse synes præcist at afspejle stemningen i det amerikanske militær og sikkerhedsapparat med hensyn til, hvordan tingene bør udvikle sig. 'Krigen mod terror' skal være påskud for at retfærdiggøre en et opgør med retsstaten, angiveligt for at 'beskytte borgerrettighederne'.

Denne udtalelse fra en person, som har været aktivt involveret i militær og efterretningsmæssig planlægning på højeste niveau, antyder, at 'militariseringen af vort land' er et fast aksiom. Det er en del af en bredere konsensus i Washington.

Valg eller ingen valg?

"Krigen mod terror" er en erobningskrig, der støtter amerikanske (og britiske) økonomiske og strategiske interesser. Dens underliggende rationale støttes af både demokrater og republikanere.

Mens et statskup udløst af en Rød Alarm er en klar mulighed i de kommende måneder, må vi også gøre os klart, at militariseringen af civile institutioner i Amerika er en løbende proces.

Statskuppet befæster militariseringsprocessen. Det ophæver de borgerlige friheder og forbyder anti-krigsbevægelsen. Det gør en tilbagevenden til civile regeringsformer meget vanskeligere.

Militarisering – til forskel fra et militært statskup – udelukker imidlertid ikke valgprocessen.

Under en Kerry-Edwards-administration vil det militære/efterretningsmæssige apparat – der udgør ryggraden af 'krigen mod terror' og politistaten – forblive funktionelt intakt. Det samme vil Nordkommandoen og de forskellige Big Brother-funktioner hos Sikkerhedsministeriet.

Man kan bestemt spekulere over, hvad der kan ske fra nu og til præsidentvalget i november.

Hvad enten valgene finder sted eller ej, så er konturerne af en fungerende politistat bag en facade af konstitutionelt demokrati allerede trukket op:

- * Big Brother-overvågningsapparatet
- * militariseringen af retsvæsenet og lovhåndhævelsen
- * desinformations- og propagandaap-

paratet

- * støtten til terroristorganisationer
- * håndbøger i politiske snigmord og tortur
- * koncentrationslejre
- * omfattende krigsforbrydelser og åbenlys krænkelse af international lov, etc.

På den økonomiske front kan vi forvente, at militariseringen accelererer hele komplekset af neoliberale økonomiske reformer både nationalt og internationalt (internationalt vil de blive ført ud i livet under IMF's, Verdensbankens og WTO's auspicer.)

Militariseringen vil blive ledsaget af en ny dødbringende bølge af privatisering af den offentlige service; den bymæssige infrastruktur vil blive overført til private selskaber; lokale økonomier, indbefattet mindre foretagender og landbrug, vil blive yderligere destabiliseret og dereguleret, osv. – hvilket fører til et højere arbejdsløshedsniveau og forarmelse af millioner af mennesker.

Militarisering er en integreret del af den neoliberale dagsorden.

Oversat af Hans Pendrup for Stop Terrorkrigen efter 'Coup d'Etat in America?', 13. juli 2004.

www.globalresearch.ca

OKTOBER BOGBUTIK

København

Ved Sønderport 18

2300 København S

35 43 49 50

Åbningstid:

Mandag-torsdag 16-17.30

Lørdag 11-13

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Revolution? – Ja, tak, men ...

Det er nemt nok at se forskellen mellem reformister og revolutionære. Reformisterne sværger på, at kapitalismen kan forbedres. For nogle år siden lovede den nuværende socialdemokratiske statsministerkandidat en periode på uafbrudt global fremgang på mere end 20 år, frem til år 2020. Det var før den nuværende krise og før Irak-krigen. Det holdt ikke – og det er også lige meget.

Kapitalismen er så slem, at bare forsikringen om, at den kan forbedres, er nok til at bedrage de naive og dem, der ønsker at blive bedraget. Socialdemokraterne og folkesocialisterne vil lappe på imperialismen. De er for en 'globalisering' uden den nød i masseskala, som vi ser i dag. De er for en verden uden røverkrige. De er for kapitalismen uden dens dårligdomme. I praksis underordner de sig imperialismen – og binder deres tilhængere til den.

Det er straks sværere at kende forskel på revisionister og revolutionære kommunister. Revisionisterne er småborgerlige demokrater, der ønsker et andet samfund. De ser den globale elendighed, imperialismen skaber. Nogle af dem forstår, at man ikke kan afskaffe kapitalismens dårligdomme uden at afskaffe kapitalismen selv. De vil godt have socialisme. Hvis revolutionen kommer, stiller de op. Så vil de godt være med.

Revolution? Ja, tak – måske ikke lige nu, men ...

Sådan lyder det fra mange Enhedslistefolk, når de skal være dristige, og KPiD og DKP-ml er bestemt ikke bange for at snakke om revolution og den slags – i al almindelighed, forstås. De skal nok være der!

Marxister-leninister mener, at revolutionen er nødvendig, og at den derfor må *forberedes*. Forberedes *konkret*, når der udvikler sig en revolutionær situation – og kapitalismens og imperialismens indbyggede modsætninger

udvikler uundgåeligt revolutionære situationer.

Men revolutionen må også forberedes i ikke-revolutionære perioder. Hvad betyder det?

Det betyder at udbrede forståelsen for revolutionens nødvendighed blandt arbejderne og bredt i befolkningen. Det betyder at lede kampe og aktioner med dette perspektiv, på en sådan måde, at de kæmpendes erfaringer understreger nødvendigheden af revolution. Det betyder at opbygge et stærkt kommunistisk parti, der behersker alle kampformer, og som i den revolutionære situation vil være stærkt nok til at føre revolutionen til sejr.

Det er heri, den afgørende forskel mellem revisionister og revolutionære kommunister består. Ikke i f.eks. om et kommunistisk parti skal deltage i parlamentsvalg. Ikke i, om det skal arbejde i reaktionære fagforeninger. Ikke i, om det skal have masseopslutning eller ej. Alt dette er nødvendigt – men som led i forberedelsen af revolutionen.

Revisionisterne anerkender ikke revolutionens nødvendighed og tror for øvrigt heller ikke på den. Men kommer den, skal de da nok være med ... Det vil sige, at de vil bekæmpe den, lige indtil den ikke kan forhindres.

Lenin sagde det sådan her i 1918:

”Det, der skiller den revolutionære marxist fra filisteren og spidsborgeren, er evnen til at indpode de uvidende masser forståelsen af, at revolutionen modnes og er en nødvendighed, *bevise* dens uundgåelighed, *forklare* dens gavnlighed for folket og *forberede* proletariatet og alle arbejdende og udbyttede masser på at gennemføre den.”

Prøv at sammenholde dette med den praksis, som Enhedslisten, KPiD, DKP-ml m.fl. bedriver – og det vil ikke være så svært at kende forskel på dem og de revolutionære.

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Besættelsestilhængerne vil være ansvarlige

En gruppe, der kalder sig Abu Bakr al-Seddiq-brigaderne, truer på en hjemmeside med ”hellige krigere og bilbomber” i Danmark, medmindre de danske soldater i Irak trækkes ud.

Det er et velkendt billede. Helt ukendte angiveligt islamiske modstandsgrupper i Irak truer på mystiske hjemmesider lande, der deltager i besættelsen af Irak. I Danmarks tilfælde kommer disse trusler midt under den danske torturskandale, og mens de danske besættelsestropper for alvor er involveret i hårde kampe i Irak.

Det stiller det relevante spørgsmål om, hvem der egentlig står bag disse terrortrusler. Det er i hvert fald let at få øje på den interesse, som en trængt regering og et skandaleramts forsvar har i at sprede terrorskræk i befolkningen. Den trækker nemlig ikke bare opmærksomheden væk fra forsvarrets torturskandale, som til stadighed bekræfter, at danskerne ikke er et hak bedre end amerikanerne, men den kan også bruges til at forsvare torturen i Irak, idet ”afhøringerne” ifølge de danske besættere skal forhindre terror, som er det ord, som regeringen og dens støtter bruger om den irakiske modstands legitime angreb på de virkelige terrorister, ”koalitionens”.

Terrortrusler i besætterlandene gælder alene dem, der fører krig mod irakerne, og det er netop derfor, at USA's præsident Bush utallige gange og uden overbevisende grund har hævet det såkaldte ”terrorniveau” i USA. Det er et beskidt spil, der spilles. Og Danmark er nok ikke nogen undtagelse.

Men hvis der virkelig sprænger en bombe i Danmark a la den i Madrid, så ligger ansvaret alene på dem, der sendte Danmark ud i en ulovlig krig på basis af den ene store løgn efter den anden, og på dem, der støtter Danmarks besættelse af Irak. Reelle trusler mod Danmark kan undgås ved at trække de danske besættelsestropper hjem, men det vil desværre ikke ske. Den 4. august udsendte besætterne nemlig en erklæring, hvori de slår fast, at de ”ikke vil give efter for terrorister”.

Den danske regering vil altså hellere risikere uskyldige danske liv end at gøre en ende på dansk deltagelse i besættelsen af Irak. Det er forbryderisk og bør

forstærke anstændige danskeres krav om at få de danske tropper ud af Irak, mens de endnu er i live, for med modstandskampens ustoppelige fremmarch er det kun et spørgsmål om tid, før nogle af dem falder – på besat irakisk jord.

At trække de danske besættelsestropper hjem fra Irak er ikke at give efter for terrorister, for de ”terrorister” kæmper for deres eget lands befrielse fra en torturerende besættelsesmagt. Hvis de er terrorister, så var de danske modstandsfolk det også. Det er heller ikke ”at svigte irakerne”, for 92 procent af irakerne

ser ”befrielse” som besættere, og hvilket folk har i øvrigt nogensinde ønsket en besættelse? Dette ønske har altid kun eksisteret i besætternes egne forskruede hjerner og eksisterer i dag fra Dansk Folkeparti til Socialdemokraterne.

Der findes ingen undskyldning for at blive i Irak. Tværtimod har der aldrig været flere argumenter for at trække sig ud.

Carsten Kofoed

*talsmand for Komiteen for et Frit Irak
9. august 2004*

Vigtig meddelelse til alle læsere og abonnenter

Fra næste nummer kommer Kommunistisk Politik som brev

De fleste læsere og abonnenter har sikkert fulgt med i den lange og triste historie om Fogh-regeringens fjernelse af portostøtteordningen – og ’særbehandlingen’ af Kommunistisk Politik, der (med formelle begrundelser) ikke anerkendes som et moms fritaget nyhedsblad og derfor fra nummer 17/2004 bliver taget ud af portostøtteordningen, som har været forlænget, mens afgørelsen har været anket.

Afgørelsen betyder under alle omstændigheder en væsentlig fordyrelse for udbringningen af hvert nummer af KP. Forskellen mellem tryksagsomdeling og den fulde takst for udbringning pr. brev i kuvert er nu ret lille.

Fra næste nummer vil Kommunistisk Politik derfor blive sendt til abonnenter i kuvert med et frimærke – og til fuld takst.

Fordelen er en forøget aktualitet. Bladet vil altid blive leveret på udgivelsesdatoen eller dagen før. Det afleveres normalt til postvæsenet om onsdagen – to dage før den påtrykte udgivelsesdag. Fremover kan bladet være dig i hænde blot en dag efter redaktionens afslutning.

Det nuværende system har betydet en uregelmæssig levering – og undertiden, at bladet først er kommet i ugen efter udgivelsesdagen.

Påtvungen abonnementsforhøjelse

Der er ingen andre at kaste denne portostigning over på end bladets læsere og abonnenter. Der er ingen annoncer eller skjulte økonomiske reserver eller tilskud. Abonnementer og de økonomiske indsamlinger sikrer udgivelsen af Danmarks eneste kommunistiske blad.

Derfor stiger prisen for abonnenter med effekt fra den 15. august med 100 kr. pr. år og 50 kr. pr. halvår.

Det vil sige, at nye abonnenter og fornyelse af abonnement hæves fra denne dato. Der opkræves ikke ekstra for løbende abonnenter.

Vi opfordrer alle læsere til at slutte op om Kommunistisk Politik og bidrage til at sikre, at bladet slipper godt igennem denne Fogh-chikane.

Fra næste nummer starter den årlige økonomiske indsamling, hvor du kan give dit bidrag.

Har man haft friabonnement, vil vi opfordre til, at det konverteres til et ordinært abonnement.

Med næste nummer af KP vil der medfølge brev vedrørende denne nye situation.

Redaktionen 9. august 2004

Strøtanker: En tur i biografen

'FAHRENHEIT 9/11'
FORBUDT I
KUWAIT!!!

"Jeg er sør'me glad
for at vi var istand til
at befri Kuwait og
gøre det til et frit
land!"

- Michael Moore

ke privatlivets fred) et skuffeprojekt, der bare ventede på en anledning til at blive gennemført? Handler krigen mod og besættelsen af Irak udelukkende om kontrol over olien? Bliver de arbejdsløse i USA brugt som kanonføde?

Kritikerne af filmen, som flokkes mest på internettet og på Jyllandspostens redaktion, beskylder Moore for manipulation. Kan det da tænkes, at Moore i virkeligheden ønsker at støtte præsident Bushs valgkampagne og derfor har lavet en film, der er så åbenlyst fejlagtig, at den får den modsatte virkning? Nej, det, der virkelig træder dem over tærne, er den manglende respekt for samfundets spidser, troen på almindelige mennesker og så den kendsgerning, at de store spørgsmål bliver hevet frem i lyset. De er der. De kan diskuteres. Det er farligt. Derfor griber disse reaktionære kritikere småtingene og diskuterer dem i stedet. Jyllandsposten skriver i sin leder: "... Bagdad før det amerikanske felttog. Vi ser smilende mennesker (...) Derpå klippes der til krigens gru (...) Moore fortæller ikke, at den bombede bygning er Saddams forsvarsministerium." "Sådan er Moores metode. Bevidste udeladelser, manipulation og skrupeløs propaganda." At der er mange andre bombede bygninger, udelader JP skrupelløst. At krig er død og lemlæstelse er en kendsgerning, der ikke bør forties.

Har du diskuteret krigen mod Irak med dine arbejdskammerater? Eller har det været lidt svært at få en diskussion i gang? Med den ensidige dækning, der har været i den danske dagspresse, har det ofte været lidt svært at få en dialog i gang. Jeg har min mening, og du har din. Punktum. Det er ikke muligt at diskutere på grundlag af manglende viden.

Michael Moore har med sin film *Fahrenheit 9/11* bidraget til, at nye vinkler på besættelsen af Irak kan blive fælles baggrundsviden, som udgangspunkt for en mere nuanceret meningsudveksling.

Moore kaster sig med hud og hår, inspirerende og underholdende over et brandfarligt tema: Hvad er drivkræfterne bag præsidentvalg, krig og besættelse? Der bliver som sædvanligt ikke lagt fingre imellem – et blik, et hånd-

tryk, en sætning, løsrevne stumper sættes sammen, så et anderledes billede kommer til syne, hvor de bærende teser underbygges med research og dokumentation. Trods humoren er emnet så alvorligt og aktuelt, at jeg hele tiden har den ubehagelige fornemmelse: Dette er virkelighed, det nytter ikke noget at benægte det. Det er eminent filmkunst.

I et forrygende tempo, uden at miste humøret, sætter filmen store spørgsmål til debat:

Var valget af Bush manipuleret? Er Bush fungerende præsident eller er det hans far og olieinteresserne? Har Saudi-araberne i virkeligheden stor indflydelse på USA's politik? Blev Afghanistan overfaldet alene for at få bygget en olieledning? Var Patriot Act (dvs. USA's terrorlovgivning, som giver vidtstrakte beføjelser til at kræn-

Skolemesteren

indprentede stor lærdom, og
kneb det med indlæringen hos eleverne, var
brug af spanskrør,
rive i ørerne,
trække i næsen
metoderne, som ved Guds og de hellige skrifers hjælp
skulle styrke skolemesterens tugt
overfor de tungnemme og genstridige elever.
Han var uddannet præst.

Så vent ikke, gå straks i gang med at organisere en biograftur sammen med din klasse, dit fodboldhold, dine arbejdskammerater, dine naboer og din familie. Nu er der ingen undskyldning for at lade dagspressen alene om at forsyne os med viden. Der er masser af underholdning og masser af stof til eftertanke og videre diskussion i *Fahrenheit 9/11*. Og skulle det blive til, at du så filmen to gange, så kan den godt tåle det.

NB

GBe

Social Pagt: Arbejd længere – tjen mindre

I Tyskland tvinges aftaler i øjeblikket igennem fra den ene virksomhed til den anden med den omfattende elektronik og bilindustri i forreste række. Indholdet i aftalerne er forringelser i såvel løn som arbejdstiden. Siemens har gennemført 40 timers arbejdsuge for samtlige arbejdere. Daimler/Chrysler har forlænget arbejdstiden for en stor gruppe ansatte. Opel og Volks Wagen følger nu i samme spor.

Udover forringelserne er der flere andre fælles træk ved de lokale aftaler, som alle i øvrigt kaldes for "Social Pagt". For det første benytter arbejdsgiverne sig af truslen om at flytte produktionen udenlands.

For det andet anbefaler de faglige topledere aftalerne, da de jo sikrer arbejdspladser, hvilket hænger sammen med, at der er indbygget – det fælles tredje træk – en beskæftigelsesgaranti frem til år 2012 for eksempelvis Daimler i Stuttgart.

Ikke uventet jubler arbejdsgiverne, der mener, at den *Sociale Pagt* har modelkarakter, hvilket underbygges af arbejdsmarkedsforskere, der forudser en lavine af lignende aftaler.

Arbejdsgivernes tvang og de faglige lederes forræderi er blevet mødt med kæmpemæssige strejker, demonstrationer og aktioner med titusindvis af arbejdere.

Mens aftalerne i Tyskland gennemføres lokalt på de enkelte virksomheder og indeholder forringelser af både arbejdstiden og lønnen, så retter angrebene i Frankrig sig i første omgang mod arbejdstiden, hvilket skyldes, at arbejdstiden her er fastsat ved lov.

Den tidligere socialdemokratiske regering gennemførte for 4-5 år siden en 35 timers arbejdsuge, hvilket udløste massive protester, da den i et og samme hug reducerede arbejdstiden OG lønnen. Nu kræver arbejdsgiverne,

**EU's regeringschefer, OECD og IMF er enige: Forlæng arbejdstiden
Kald det Social Pagt og benyt udflagning som trussel**

Faglig kommentar

at loven "blødes op" ved at indføre lang større fleksibilitet. På trods af at massearbejdsledigheden også hærger Frankrig (10 pct. større end gennemsnittet i EU), så har arbejdsgiverformanden ingen skruler, når han gør brug af det kendte omkvæd:

- Hele verden ved, at vi i øjeblikket ikke arbejder nok i Frankrig til at være konkurrencedygtige.

Præsidenten har allerede givet arbejdsgiverne principielt ret og foreslår ændringerne i forbindelse med forhandlinger dog senest ved udgangen af 2005. Det er for sent, erklærer arbejdsgiverne og kræver ændringerne gennemført nu:

- Det er fundamentalt for os, at virksomheder får mulighed for at forhandle kollektive eller individuelle aftaler om arbejdstiden.

Arbejdsgiverne mener det alvorligt. Med trussel om udflagning pressede fabrikken Robert Bosch, der producerer dele til biler, de ansatte til en aftale om længere arbejdstid til samme løn. Aftalen har fået stor opmærksomhed og vil ifølge arbejdsgiverne få en hurtigløbende afsmittende effekt. Den franske regering bakker op om kravet, og satser på at den forøget udbytning kan rette op på statsunderskuddet, der for tredje år i træk forventes til at overstige

de af EU tilladte 3 pct. af bruttonationalproduktet.

Truslen om udflagning har i Danmark blandt andet fået slagteriarbejdernes forbundsledelse til i det tidlige forår at anbefale deres medlemmer strejkevåbenet på hylden. Ved mange tidligere overenskomster er virksomhedernes konkurrenceevne af **fagbosserne** blevet brugt som argument til at indføre forringelser og fleksibilitet. Som bekendt så er en forringet konkurrenceevne et synonym for en mulig udflagning. Faglige topledere fra industrien allerede 2½ år før næste overenskomstforhandling rejst det afledende krav om flere feriedage – i stedet for nødvendige 30 timers arbejdsuge – med en ligeså hurtig og klar afvisning fra arbejdsgiverside. SAS har gennemtrumfet forringelser på lønnen, og direktøren fra Danfoss har gjort sig til talsmand for at forringelser er en positiv social foranstaltning, der forbedrer konkurrenceevnen. Nyrup forringede efterlønsordningen., hvilken er under konstant angreb.

Presset på arbejdstiden og løn i de enkelte EU-lande er naturligvis ikke en tilfældighed.

Den 4. august offentliggjorde Den Internationale Valutafond (IMF) en rapport med et yderst kontant og klart budskab: Forlæng arbejdstiden! De vestlige landes økonomiske samarbejdssorganisation OECD har i en rapport fra juli anbefalet større fleksibilitet. EU's stats og regeringschefer gav allerede på topmødet i Lissabon i 2000 hinanden en frist på 10 år til at forvandle EU til den mest konkurrencedygtige økonomi i verden.

Nu foreslår IMF, at EU prioriterer angrebet på arbejdstiden helt i front, da planen kører alt for langsomt.